Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul III — Nr. 228
Marți 3 iulie 1956

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Ministerului Gospodăriilor Agricole de Stat din R. P. R.

IN ACEST NUMAR:

Cuvîntarea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej la cel de-al II-lea Congres al U. T. M.

Dragi tovarăși

Permiteți-mi ca, în numele și din însărcinarea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn, să aduc un fierbinte salut celui de-al doilea Congres al Uniunii Tineretului Muncitor și, prin el, celor peste 1.200.000 utemiști, întregului tineret al patriei noastre, luptător entuziast și înflăcărat pe frontul construcției pașnice, socialiste.

Uniunea Tineretului Muncitor, organizația revoluționară a tineretului nostru, este continuatoarea glorioaselor tradiții de luptă ale Uniunii Tineretului Comunist. De-a lungul celor 35 de ani ai existenței sale, partidul nostru a vegheat cu dragoste și grijă părintească la apărarea intereselor vitale ale tineretului, la educarea acestuia în spiritul dragostei față de popor, al credinței în cauza socialismului.

Sub stăpînirea burgheziei și moșierimii tineretul ducea o viață de mizerie, era ținut în stare de înapoiere, lipsit de cele mai elementare drepturi cetățenești. Floarea tineretului pierea în războaie tîlhărești pentru o cauză străină intereselor poporului.

Burghezia și moșierimea au creat numeroase grupări și organizații reacționare fasciste pentru a întuneca mintea tineretului prin lozinci demagogice, diversioniste, a-i otrăvi spiritul cu naționalism și misticism și a-l atrage pe un făgaș opus intereselor sale și intereselor generale ale poporului.

Singurul apărător consecvent al intereselor tineretului a fost partidul clasei muncitoare — Partidul Comunist. Sub conducerea încercată a Partidului Comunist din Romînia, Uniunea Tineretului Comunist a mobilizat tineretul la luptă împotriva exploatării și mizeriei, împotriva fascismului și a folosirii tineretului drept carne de tun. Partidul și U.T.C. au luptat spre a feri tineretul de otrava fascistă, a-i arăta calea luptei pentru adevăratele sale interese, calea luptei pentru democrație, pentru pace și socialism. Tineretul a dat nenumărate jertfe pentru cauza eliberării poporului din lanțurile robiei capitalisto-moșierești. Pilda luminoasă a zeci și zeci de eroi utecisți însuflețește tineretul nostru în munca și lupta sa pentru fericirea poporului, pentru înflorirea patriei.

Vieții de robie și chin a tineretului i-au pus capăt mărețele transformări revoluționare prin care a trecut patria noastră după 23 August 1944. Ziua eliberării naționale a marcat o piatră de hotar și în viața tineretului nostru.

Neuitată va rămîne contribuția adusă de tineretul nostru, în frunte cu utecistii și sub conducerea Partidului Comunist Romîn, la înfăptuirea insurecției armate din 23 August 1944, eroismul de masă manifestat de tineretul nostru, atît pe frontul antihitlerist, cît și în anii luptei pentru instaurarea și consolidarea puterii populare. Masele de tineri au răspuns cu entuziasm și devotament la chemările partidului. N-a fost acțiune politică întreprinsă de partid în cei 12 ani care au trecut de la eliberarea țării, la care tineretul să nu-și fi adus din plin contribuția, dovedindu-și patriotismul și spiritul de sacrificiu. Partidul, poporul nostru muncitor privesc cu încredere tineretul patriei și se mîndresc cu faptele lui eroice.

Tineretul reprezintă o forță uriașă a dezvoltării sociale; aceasta atît datorită greutății specifice pe care o au milioanele de tineri ai patriei noastre, cît și datorită dinamismului și combativității proprii tineretului.

Partidul a unit în jurul său și a condus la luptă majoritatea covîrșitoare a tineretului datorită atracției irezistibile pe care o exercită asupra tineretului țelurile nobile, pentru a căror înfăptuire luptă partidul. „Nu e oare firesc — spune Lenin — că la noi, în partidul revoluției, precumpănește tineretul? Noi sîntem partidul viitorului, iar viitorul aparține tineretului. Noi sîntem partidul inovatorilor, iar pe inovatori totdeauna tineretul îi urmează mai cu dragă inimă. Noi sîntem partidul luptei pline de abnegație, împotriva putregaiului vechi, iar la luptă plină de abnegație totdeauna tineretul merge primul".

Tineretul nostru trăiește azi cea mai măreață epocă din istoria patriei noastre — epoca construirii socialismului — care creează tineretului posibilități nelimitate de manifestare a energiei sale creatoare, a entuziasmului și patriotismului său fierbinte, a dorinței sale de a săvîrși fapte mari. Toate aceste minunate trăsături ale tinerei generații, stimulate și dezvoltate de Uniunea Tineretului Muncitor, rodesc azi în marile victorii ale construcției socialiste în patria noastră liberă.

Partidul, poporul nostru dau o înaltă prețuire aportului pe care l-a adus Uniunea Tineretului Muncitor în mobilizarea maselor largi de tineret la îndeplinirea primului nostru cincinal, la succesele construcției noastre economice, culturale și de stat. O adevărată epopee a muncii dîrze, pline de abnegație și eroism au scris-o zecile de mii de brigadieri de pe șantierele Agnita-Botorca, Salva-Vișeu, Bumbești-Livezeni, constructorii fabricii de rulmenți de la Bîrlad, ai uzinei cocso-chimice de la Hunedoara, ai căilor ferate Ozana-Cracău și Cerna-Jiu.

Zeci de mii de tineri au făcut să clocotească munca entuziastă, creatoare, pe marile șantiere naționale, înălțînd uzine și hidrocentrale, construind poduri și căi ferate.

Desfășurîndu-și activitatea sub conducerea directă a partidului, Uniunea Tineretului Muncitor a adus o importantă contribuție la educarea comunistă a tineretului. In multe sectoare ale construcției socialiste, în diferite munci în aparatul de partid și de stat activează cadre crescute și educate de U.T.M. Zeci de mii de inovatori, raționalizatori, fruntași ai întrecerii socialiste în industrie și fruntași ai recoltelor bogate, luptători înflăcărați pentru transformarea socialistă a agriculturii, studenți și elevi fruntași, tineri ingineri, agronomi, profesori, medici, oameni de știință, scriitori și artiști ce-și închină toate forțele dezvoltării economiei și culturii — aceștia sînt fruntașii tinerei generații cu care se mîndresc partidul, poporul nostru muncitor.

Uniunea Tineretului Muncitor dezvoltă tot mai larg contactele și colaborarea prietenească cu tineretul iubitor de pace din toate țările lumii. Participînd cu succes la Festivalurile Mondiale ale Tineretului, la diferitele manifestări politice, culturale și sportive internaționale, reprezentanții tineretului nostru au făcut larg cunoscute peste hotare înflorirea talentului și capacităților creatoare ale tineretului din Republica Populară Romînă în anii puterii populare.

Uniunea Tineretului Muncitor întărește în permanență legăturile cu gloriosul Komsomol leninist, din experiența căruia trage bogate învățăminte, dezvoltă legăturile frățești cu organizațiile de tineret din țările socialiste, cu organizațiile democratice de tineret din toate țările lumii. Tineretul muncitor din Republica Populară Romînă și întregul popor se bucură sincer că, odată cu restabilirea relațiilor prietenești dintre Republica Populară Romînă și Republica Populară Federativă Iugoslavia, s-au restabilit și legăturile de prietenie și colaborare între Uniunea Tineretului Muncitor și Uniunea Tineretului Popular din Iugoslavia — organizația bravului tineret al Iugoslaviei socialiste. In prezent sînt create toate condițiile pentru dezvoltarea continuă a acestor legături în interesul comun al tineretului și al popoarelor țărilor noastre.

In cei doi ani care au trecut de la publicarea Hotărîrii Biroului Politic al C.C. al P.M.R. cu privire la activitatea Uniunii Tineretului Muncitor și de la conferința pe țară a U. T. M., în munca Uniunii Tineretului Muncitor s-au realizat progrese incontestabile. Ele nu ne pot face însă să trecem cu vederea neajunsurile muncii partidului în rîndurile tineretului și lipsurile care dăinuie în activitatea Uniunii Tineretului Muncitor.

Care sînt lipsurile principale ale muncii partidului și U.T.M.-ului în rîndurile tineretului?

Marile transformări revoluționare din ultimul deceniu au atras tineretul la o participare tot mai activă la viața obștească; politica partidului este însușită de masele largi ale tineretului. Cu toate acestea, cuprinderea organizatorică a maselor tineretului a rămas în urma influenței noastre politice asupra lor. Aceasta se referă în primul rînd la tineretul sătesc, și — în parte — la tineretul din industrie.

Cauza acestei stări de lucruri constă în lipsa unei preocupări sistematice, continue, pentru munca politico-organizatorică în rîndurile tineretului. Unele organe și organizații de partid manifestă tendința de a lăsa organizațiile U. T. M. să se descurce cum pot, deși partidul a subliniat nu odată că îndrumarea și sprijinirea organizațiilor de U.T.M. este una din sarcinile principale ale partidului. Lipsa unei munci permanente, răbdătoare, cu

(Urmare în pag. a 4-a)

Incheierea lucrărilor Congresului U. T. M.

In ședința de vineri seara a avut loc alegerea prin vot secret a membrilor Comitetului Central al U.T.M., a membrilor supleanți ai C.C. al U.T.M. și a membrilor Comisiei Centrale de Revizie.

In unanimitate delegații la Congres au adoptat Rezoluția celui de-al II-lea Congres al U.T.M.

Sîmbătă dimineața s-au încheiat lucrările celui de-al II-lea Congres al Uniunii Tineretului Muncitor.

Ședința de închidere a început la ora 11.

Intreaga asistență, în picioare, salută cu aclamații puternice intrarea în sala Congresului a tovarășilor: Gh. Apostol, general de armată Emil Bodnăraș, P. Borilă, N Ceaușescu, I Chișinevschi, Chivu Stoica, Miron Constantinescu, Al. Drăghici, Gh Gheorghiu-Dej, Al Moghioroș, D Coliu, L. Răutu, general colonel L. Sălăjan, I Cozma, J. Fazekaș.

In lojile invitaților au luat loc membri ai C.C. al P.M.R, membri ai guvernului, conducători ai instituțiilor centrale și organizațiilor obștești.

Au participat membrii delegațiilor de tineret de peste hotare invitați la Congres.

Ședința se deschide sub președinția tov. Trofin Virgil.

Se dă citire listei membrilor Comitetului Central al U.T.M., a membrilor supleanți ai C.C. al U.T.M. și a membrilor Comisiei Centrale de Revizie, aleși de Congres.

In numele și din însărcinarea Comitetului Central al P.M.R., tov. Gh. Gheorghiu-Dej, prim secretar al C.C. al P.M.R., primit cu aplauze îndelungi de participanți, rostește o amplă cuvîntare. Subliniind cuvîntarea în repetate rînduri cu urale și aclamații puternice, tinerii participanți la Congres și-au manifestat cu deosebit entuziasm dragostea și atașamentul profund față de îndrumătorul tineretului din patria noastră — Partidul Muncitoresc Romîn.

Intreaga asistență intonează Internaționala.

Tov. Ion Cîrcei dă apoi citire scrisorii Congresului al II-lea al U.T.M. către Comitetul Central al P.M.R.

Delegații la Congres ovaționează îndelung pentru Partidul Muncitoresc Romîn.

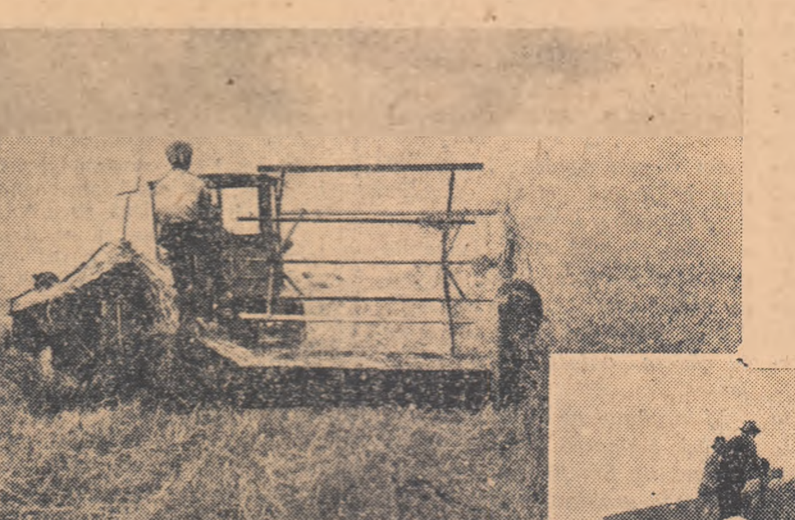
Tov. Virgil Trofin rostește apoi cuvîntul de încheiere a lucrărilor Congresului.

Minute în șir în sală răsună aclamații și urale.

Intr-o atmosferă de entuziasm tinerii delegați își manifestă voința de a îndeplini Hotărîrile Congresului, sarcinile trasate de partid pentru construirea socialismului în țara noastră, de a întări solidaritatea internațională cu tineretul întregii lumi în lupta pentru pace și progres. Cu toții intonează Imnul Federației Mondiale a Tineretului Democrat.

De pe ogoarele patriei

A început strînsul recoltei

In fotografii: (sus) Tractoristul Miu Dobre din brigada a II-a ajutat de Marin Uțan recoltînd orzul de toamnă cu o secerătoare-legătoare. Ei seceră zilnic aproape 8 ha.

Cu aceeași însuflețire se desfășoară munca și pe arii. Aici se treieră zilnic aproape 15.000 kg de orz de toamnă. Producția medie obținută la hectar a trecut de peste 2.600 kg.

(Jos) După cum se vede din fotografie, pe arie au apărut primii saci cu orz din noua recoltă.

La gospodăria agricolă de stat Bragadiru, secția Asan-Aga, regiunea București, muncile de strîngere a recoltei au început. De cîteva zile, muncitorii din această gospodărie au început secerișul, iar o dată cu aceasta ei execută și treierișul.

Pînă în prezent, din cele 90 ha cu orz de toamnă existente la această secție, au și fost secerate 80 ha și treierate peste 16 ha.

Primii la treieriș, primii la predarea cotelor

Colectiviștii din comuna Goicea Mare, regiunea Craiova, au terminat secerișul și treierișul orzului obținînd de pe 15 ha o producție de 39.000 kg de orz, adică cîte 2.600 kg de orz la hectar.

In ziua de 28 iunie ei au predat primii pe raion la baza de recepție cotele de orz cuvenite statului, obținînd astfel chitanța nr. 1. Indrumați de tehnicienii punctului agricol și ajutați de tractoriștii din brigada a doua de la S.M.T. Bîrca, colectiviștii din Goicea Mare au însămînțat cu plante furajere cele 15 ha de pe care au strîns orzul.

Și colectiviștii din comuna Flămînda, raionul Vînju Mare, au terminat secerișul și treierișul orzului. Ei au obținut o producție medie de 2.150 kg de orz la hectar. Echipa de colectiviști condusă de Aurel Ciupegea și-a depășit zilnic norma la treieriș cu 18 la sută. După treieriș colectiviștii din comuna Flămînda au predat la baza de recepție cotele datorate statului, obținînd și ei chitanța nr. 1 pe raionul Vînju Mare.

(Agerpres)

Fruntași în muncile agricole

Zilele trecute, harnicii colectiviști din comuna Topolog, raionul Hîrșova, au terminat prașila a II-a la porumb, floarea-soarelui și cartofi pe o suprafață totală de 282 ha.

De asemenea, colectiviștii din Topolog au cosit rapița de toamnă de pe 30 ha și lucerna de pe 20 ha. Ei lucrează cu spor și în grădina de zarzavat, plantînd 2 ha cu varză de toamnă.

O dată cu efectuarea muncilor de întreținere a culturilor și a celor din grădina de legume, la gospodăria colectivă din Topolog au fost pregătite toate secerătorile și uneltele pentru campania de recoltare.

In toate aceste lucrări s-au evidențiat în mod deosebit Elena Vlad, I. Busioc, Constantin Manea, Gheorghe Cojocaru, Maria Tuțui, Maria Bălășanu și alții.

Să stabilim pe plan local și cu răspundere momentul optim începerii secerișului

Plugarul harnic știe că pentru a obține roade bogate nu-i de ajuns să semene și să îngrijească bine grînele, ci și să le strîngă la vreme. Experiența campaniei agricole din vara anului trecut a dovedit că acolo unde s-a respectat momentul optim pentru recoltatul cerealelor păioase, pierderile de boabe au fost evitate.

Peste puțin timp, recoltatul păioaselor va începe din plin în cele mai multe regiuni ale țării. Pentru ca pierderile să fie reduse la minimum, secerișul trebuie executat la momentul potrivit fiecărei culturi în parte și cît mai repede. Stadiul de recoltare cel mai potrivit este cel de coacere în pîrgă, atunci cînd pierderile prin scuturare sînt foarte mici. Cu cît se întîrzie secerișul, cu atît pierderile sînt mai mari, ajungînd pînă la 15—20 la sută și chiar mai mult.

In condițiile de climă puțin obișnuite din acest an, indicațiile generale asupra stabilirii momentului potrivit pentru începerea secerișului nu au ce căuta. Să ținem seama de condițiile specifice ale acestui an: întîrzierea vegetației în general cu 10—15 zile și diferențierea accentuată a stării culturilor de la o regiune la alta și chiar în cadrul aceleiași regiuni. Astfel, în timp ce în regiunile Oradea, București și Timișoara rapița s-a recoltat în întregime, iar în regiunile București și Craiova secerișul orzului se execută aproape peste tot, într-o serie de regiuni, ca Ploești, Galați, Suceava, secara și grîul abia au înspicat. Iată de ce este absolut necesar ca stabilirea timpului optim pentru seceriș să se facă pretutindeni ținîndu-se seama de condițiile locale de climă și sol. Este cunoscut că pe pămînturile mai ușoare și uscate grînele se coc de obicei mai repede decît pe solurile grele și umede. De asemenea, plantele de pe ogoarele așezate spre răsărit sau miazăzi ajung mai degrabă la maturitate decît cele de pe terenurile situate spre miazănoapte.

La stabilirea momentului cel mai potrivit pentru începerea secerișului trebuie să-și spună cuvîntul cu competență și spirit de răspundere inginerii și tehnicienii agronomi. Ei au datoria să cerceteze, zi de zi cu atenție, starea culturilor de pe teritoriul fiecărui sat și comună în parte și să arate cultivatorilor cînd și cu ce unelte trebuie făcut recoltatul.

In cele mai multe regiuni, din cauza prelungirii însămînțărilor atît în toamna anului trecut, cît și în primăvara aceasta, culturile păioase s-au dezvoltat neuniform. Pe unele tarlale, alături de un lan aproape dat în pîrgă se întîlnesc deseori culturi abia intrate în faza de coacere în lapte. De aceea, în asemenea cazuri recoltatul va trebui făcut pe parcele, fără să se mai aștepte pînă cînd întregul lan va da în pîrgă. Anul trecut, în unele raioane din regiunile Timișoara, Craiova, Stalin, Bacău și altele, din cauza întîrzierii secerișului și a nefolosirii tuturor forțelor și mijloacelor de lucru s-a pierdut prin scuturare o bună parte din recoltă. Așa s-au petrecut lucrurile, de pildă, la gospodăria agricolă colectivă din comuna Saroș, regiunea Stalin, precum și la gospodăriile agricole de stat Zăicești, regiunea Suceava, Răcășdia, regiunea Timișoara, și Casîmcea, regiunea Constanța.

In campania de recoltare, organele agricole au datoria să acorde un sprijin deosebit consiliilor de conducere ale gospodăriilor agricole colective, în scopul executării la vreme și în bune condiții a secerișului. Colectiviștii trebuie îndrumați îndeaproape să înceapă recoltările fără întîrziere, atunci cînd grînele au dat în pîrgă, și să folosească din plin toate forțele și mijloacele de lucru (secerători-legători, secerători simple, coase cu greapcă, seceri etc.) pentru scurtarea perioadei de recoltare și evitarea pierderilor.

La gospodăriile agricole de stat directorii și inginerii agronomi șefi răspund direct de începerea la timpul optim a recoltărilor în cadrul gospodăriilor respective, precum și de felul cum este organizată munca și cum este folosită capacitatea de lucru a combinelor, tractoarelor, secerătorilor-legători, secerătorilor simple și a celuilalt utilaj agricol. Unii țărani muncitori obișnuiesc să secere grînele numai după ce s-au răscopt boabele, să le strîngă în căpițe fără a le lega snopi. Asemenea practici învechite pricinuiesc mari pierderi de recoltă. Aproape jumătate din boabe se scutură pe ogor, la încărcatul și transportul recoltei pe arii, deci pînă la treieriș. Iată de ce se cere din partea inginerilor și tehnicienilor agronomi să desfășoare o muncă de îndrumare concretă și neîntreruptă în mijlocul țăranilor muncitori, spre a-i convinge de necesitatea recoltării fiecărei culturi la timpul potrivit și după metode înaintate.

Mai multă atenție întreținerii bumbacului în raionul Caracal

In raionul Caracal culturile de bumbac ocupă însemnate suprafețe. Numeroși țărani muncitori, ca Efrem Bița, Constantin Pîrjol, Marin I. Marin, din comuna Amărăștii de Sus, hotărîți să obțină recolte cît mai bogate, au prășit pînă în prezent culturile de bumbac de trei ori, administrîndu-le în același timp îngrășăminte chimice (superfosfat), potrivit îndrumărilor tehnicienilor agronomi. La fel au procedat și cultivatorii de bumbac din comunele Amărăștii de Jos și Studina, care au culturi de bumbac foarte frumoase.

Din păcate, însă, nu în toate comunele raionului se dă atenția cuvenită îngrijirii bumbacului. Peste 1.000 ha cultivate cu această plantă nu au fost de loc prășite, iar pe 1.500 ha s-a făcut de-abia prima prașilă. Nu este deci de mirare că în raionul Caracal o mare parte din culturile de bumbac este slab dezvoltată și năpădită de buruieni. Așa stau lucrurile în comune ca Redea, Devesel, Rotunda ș.a.

In unele comune mai există încă în mentalitatea țăranilor muncitori părerea că bumbacului nu-i sînt necesare decît două prașile pe an. De asemenea, unii cultivatori se arată neîncrezători față de eficacitatea îngrășămintelor chimice. Această situație se datorește faptului că inginerii agronomi de la raion și de la punctele agricole nu s-au străduit îndeajuns să-i convingă pe țăranii muncitori — mai ales prin crearea de loturi experimentale — de importanța respectării regulilor agrotehnice.

Rămînerea în urmă cu lucrările de întreținere a culturilor de bumbac în raionul Caracal se datorește și nefolosirii la prășit a mijloacelor mecanizate. Cele două S.M.T.-uri din cuprinsul raionului Caracal și Zănoaga, deși dispun de utilajul necesar, n-au prășit mecanic pînă în prezent nici măcar un hectar de bumbac.

Este timpul ca organele agricole din cadrul raionului Caracal să curme cu nepăsarea față de întreținerea culturilor de bumbac.

P. VOICULESCU

Invățînd din experiența agriculturii sovietice

Vineri dimineața membrii delegației sovietice condusă de F.S. Koval, ministrul Agriculturii al R.S.S. Moldovenești, au fost oaspeții cercetătorilor de la Institutul de cercetări agronomice al Academiei R.P.R.

Prof. univ. Grigore Obreian, membru corespondent al Academiei R.P.R., director științific al I.C.A.R.-ului, a vorbit oaspeților despre organizarea institutului. El a arătat că vizita oaspeților sovietici va fi încă o contribuție la îmbunătățirea muncii cercetătorilor. Specialiștii sovietici au discutat cu cercetătorii romîni probleme ale activității științifice, despre sprijinul pe care îl acordă I.C.A.R.-ul dezvoltării unităților agricole socialiste.

La amiază, membrii delegației agricole sovietice au vizitat Institutul de cercetări zootehnice. Tov. dr. Virgil Gligor, locțiitor al ministrului Agriculturii, director al I.C.Z.-ului, și dr. Ion Fișteag, director adjunct științific, au vorbit oaspeților despre organizarea institutului, precum și despre tematica științifică ce stă la baza cercetărilor zootehnice. Cercetătorii romîni au vorbit oaspeților despre ajutorul sovietic reflectat în îndrumările date de specialiști, în documentația tehnică și în livrările de animale de rasă, care sînt ameliorate după condițiile existente în țara noastră. De asemenea s-a arătat ajutorul pe care îl acordă institutul și stațiunile experimentale zootehnice pentru dezvoltarea creșterii vitelor în unitățile socialiste.

Membrii delegației agricole sovietice condusă de F.S. Koval, ministrul Agriculturii R.S.S. Moldovenești, s-au întîlnit vineri după amiază cu lucrători din domeniul agriculturii din aparatul de stat, din institutele de cercetări științifice și cu numeroși activiști sindicali. La această întîlnire au luat parte tovarășii Marin Stancu, ministrul Agriculturii, Octav Livezeanu, vicepreședinte al Consiliului General A.R.L.U.S., Sergiu Vrejbă, vicepreședinte al Comitetului de Stat al Planificării, Virgil Gligor și Petre Moldovan, locțiitori ai ministrului Agriculturii, Nicolae Popescu, președintele C.C. al Sindicatului muncitorilor agricoli.

Membrii delegației agricole sovietice au împărtășit impresiile culese în timpul vizitelor făcute în unitățile agricole și institutele de cercetări științifice din țara noastră.

F. I. Bernadski, director al S.M.T.-ului din Harkov, a vorbit despre rolul stațiunii de mașini și tractoare în organizarea producției agricole în colhozuri. In Uniunea Sovietică S.M.T.-ul, înlocuind secțiile agricole raionale, răspunde de întreaga activitate colhoznică. Fiecare colhoz este deservit de o brigadă permanentă de tractoriști care execută lucrările în cîmp, precum și în fermele zootehnice.

La casa prieteniei romino-sovietice a avut loc zilele trecute o consfătuire a lucrătorilor agricoli din regiunea București la care au luat parte membrii delegației agricole sovietice, care timp de aproape 2 săptămîni au vizitat diferite unități agricole socialiste din țară.
In fotografie: Un aspect din sală, în timpul lucrărilor consfătuirii.
In medalion: Vorbește E. A. Kiricenko, șefa fermei pentru creșterea animalelor din colhozul „Bolșevik", regiunea Cercask, R.S.S. Ucraineană.

In continuare, după ce a arătat organizarea S.M.T.-ului din Harkov, F. I. Bernadski a împărtășit impresiile sale din vizita făcută în R.P.R. Peste tot delegația sovietică a văzut realizări deosebite, inițiative prețioase, oameni cu multă dragoste de muncă, precum și interesul crescînd al tuturor pentru marea gospodărie agricolă socialistă. Vorbind de unele lipsuri observate, F.I. Bernadski a recomandat mecanizatorilor ca în centrul atenției lor să stea problema creșterii productivității pe tractor convențional și reducerea prețului de cost pe hantru, întărirea legăturii dintre S.M.T. și gospodăriile colective și o mai bună utilizare a atelierelor de reparații.

D.I. Miscenko, președintele colhozului „Lenin" din R.S.S. Moldovenească, a subliniat că în timpul vizitei mulți colectiviști s-au interesat cum este organizat colhozul și care sînt căile folosite pentru dezvoltarea avutului obștesc și sporirea veniturilor în bani. In regiunile vizitate de noi — a spus vorbitorul — pămîntul este mai roditor decît în R.S.S. Moldovenească. Dacă s-ar folosi pe scară mai largă mecanizarea, iar gospodăriile colective s-ar orienta mai mult spre ramurile cele mai rentabile în condițiile naturale, creșterea animalelor, viticultura, pomicultura etc., rezultatele ar fi mult mai bune. Colhozul „Lenin" care a ținut seama de aceste condiții a realizat anul trecut un venit de peste 9 milioane ruble.

Luînd cuvîntul, F. S. Koval a mulțumit pentru invitația de a vizita țara noastră, care i-a prilejuit să cunoască mai îndeaproape realizările agriculturii romînești. Pretutindeni membrii delegației au fost înconjurați cu dragoste de lucrătorii din agricultura R.P.R. care s-au interesat de activitatea multilaterală a colhozurilor sovietice. Delegația sovietică a fost impresionată de creșterea rapidă a unităților socialiste. Ne-a plăcut mult stațiunea experimentală pomicolă din Cluj, condusă de biologul Rudolf Palocsay. In S.M.T.-uri am întîlnit inovații interesante care pot fi aplicate și în S.M.T.-urile sovietice. Tehnica însă nu este suficient folosită chiar și în gospodăriile de stat. Vorbitorul a recomandat o mai mare atenție pentru pregătirea cadrelor de mecanizatori, dezvoltarea sectorului zootehnic în gospodăriile colective. F.S. Koval a remarcat că în timp ce la unele culturi ca sfecla de zahăr, cartoful și altele se respectă regulile agrotehnice, în unele unități agricole culturile de porumb sînt prost îngrijite.

Existența unor lipsuri nu poate însă să ascundă importantele realizări în agricultura Romîniei. Membrii delegației sovietice vor povesti despre munca neobosită a lucrătorilor din agricultura R.P.R. și succesele în transformarea ei socialistă.

In încheiere tov. Marin Stancu a mulțumit oaspeților și a subliniat importanța schimbului de experiență din agricultură.

(Agerpres)

O inițiativă bună, dar...

In termeni strict geografici, gospodăria colectivă din Smulți, raionul Bujoru, regiunea Galați, este situată în „partea de sud a podișului Moldovei, între văi și platouri, înregistrînd diferențe de nivel pînă la 90—100 de metri".

Tradusă în limbaj obișnuit, călătoria pînă la Smulți presupune, între altele, și calități serioase de alpinist. De la gara Bujoru, drumul spre colectivă trece prin sumedenie de văi — toate în formă de copaie — cu nume din cele mai pitorești: valea Gerului, Pochiței, Mileștilor, Fîsticilor, Suhurluiului și Rediului Mare. Și, cum după fiecare vale urmează neapărat un deal, călătorul care s-a abătut prin părțile astea începe să le ia pe toate piepiș, căindu-se în sinea sa că nu are în picioare ciubotele fermecate din poveste. Pînă una alta, dacă, din mila domnului, mai trage și un ropot cît de mic de ploaie, încălțările drumețului se încarcă cu ocale întregi de clisă galbenă.

După cum se vede, ușor te-ai putea gîndi că, aruncată ca din praștie prin aste coclauri neprietene, colectiva din Smulți s-a pornit la drum mai cătinel, că treburile au mers aci mai greu decît în alte locuri. Numai că ți-ai făcut socoteala fără să cunoști oamenii de pe aci. Vrednici la treabă, pricepuți și sîrguincioși, ei s-au hotărît să facă din gospodăria lor o gospodărie fruntașă. Despre felul cum au reușit, vorbesc de la sine realizările obținute în cei aproape 6 ani de la înființare. Colectiva din Smulți numără azi 488 de familii, cu peste 2.600 ha de teren, și-a dezvoltat un puternic sector zootehnic, membrii săi primesc an de an venituri tot mai însemnate. Iar pe drumul ce șerpuiește de-a lungul văilor și dealurilor către Bujoru și mai departe, spre Galați, cele trei camioane ale colectivei cară neîncetat felurite produse.

Cînd treburile merg bine — și pe deasupra nu ești din cei ce se gîndesc numai la ziua de azi — te uiți în jur să vezi ce-ai putea face să fie și mai bine. Așa au făcut și colectiviștii din Smulți. Cam de multișor îi apăsa pe suflet gîndul că un teren de 12 ha, aflat chiar la doi pași de sediul gospodăriei, stătea nefolosit. Acum, nu stătea el așa, că n-avea cine să-l lucreze. Dar apele din izvoarele subterane ale dealurilor îl mîliseră în întregime, transformîndu-l într-o netulburată împărăție a broaștelor și țînțarilor. S-au sfătuit între ei colectiviștii și, îndrumați de inginerul colectivei, tovarășul Dumitru Tarnăuceanu, au pornit în primăvara anului trecut lucrările. Au făcut întîi șanțurile de scurgere, apoi au ridicat un dig pe o lungime de 2 km, iar la cele două capete ale terenului au amenajat cîte un bazin de acumulare. De aci, atunci cînd vin căldurile mari, se dă drumul apei pentru irigare.

Recoltele obținute chiar din primul an de pe terenul transformat acum în grădină de legume au întrecut toate așteptările: 40.000 kg de varză la hectar, 10.000 kg de ceapă, 20.000 kg de roșii, 12.000 kg de ardei. Au primit membrii gospodăriei belșug de zarzavaturi, iar din valorificări au realizat peste 90.000 lei. „Iată, dar, și-au spus colectiviștii, ce înseamnă mîna omului. Apele strunite dau acum belșug pămîntului". Și s-au gîndit atunci și mai departe. „Avem în ripa Holmului, cîteva izvoare cu debit mare. De zeci și zeci de ani, nesecînd niciciînd izvoarele de apă limpede și bună, bătrînii au numit locul „Cloșca cu apă". De ce n-am sili, oare, izvoarele cu cădere naturală să ne slujească".

Și în planul pe 1956, între alte lucrări, adunarea generală a colectivei din Smulți a aprobat canalizarea grajdurilor și a maternității de scroafe aflată în construcție. S-a întocmit devizul și s-au calculat materialele necesare — circa 1.000 de metri de țeavă, o cantitate nu prea mare de ciment, niște tuburi etc.

Inginerul a socotit că prin introducerea canalizării și a adăpătorilor automate, 25 de colectiviști vor putea fi întrebuințați în alte locuri și mii de zile-muncă vor fi economisite. In același timp, vitele, îngrijite în bune condiții, își vor putea mări simțitor producția.

In unanimitate, s-a hotărît ca lucrările să înceapă în aprilie și să fie terminate în august.

...părăsită la jumătate

Primele adrese, primele intervenții pentru obținerea materialelor necesare lucrărilor de canalizare au pornit încă din luna februarie. Intîi, către secția agricolă a raionului Bujoru. Au fost repartizate tehnicianului Andrei Chirilă. Fără nici un folos. Au plecat mai departe, către regiune. Așijderea. „Nu sînt încă materiale, reveniți". Răspunsurile, fie că veneau de la raion, fie de la regiune, sunau cam la fel. Numai iscăliturile erau altele. Președintele colectivei, Vasile Tofan, împreună cu inginerul Tărnăuceanu, au bătut și ei de cîteva ori drumurile pe la secția agricolă a raionului și pe la direcția agricolă regională. Pînă la urmă, a venit primăvara și, o dată cu ea, și campania de însămînțări. Prinși în dîrdora treburilor, colectiviștii — spre bucuria tovarășilor de la raion și regiune — au lăsat-o mai moale cu adresele.

Aprilie... Mai... Iunie! Timpul a trecut în goană. Griul colectivei a crescut de toată mîndrețea și-i aproape bun de recoltat. Porumbul se sumețește și el către înălțuri. Numai pe un dosar aflat în dulapul colectivei s-a așternut un strat gros de praf. Se mai poate, totuși, citi pe copertă: Plan de canalizare prin captarea apelor de la ripa Holmului.

Printr-o înțelegere nescrisă, factorii de răspundere de la raion și conducerea colectivei au îngropat planul între hîrtiile de la arhivă. Și e păcat, tovarăși colectiviști de la Smulți. E păcat, pentru că din proprie experiență ați văzut că natura poate fi folosită spre binele omului. Și e păcat mai ales pentru că atunci cînd începi o treabă, niciodată nu-i bine s-o lași la jumătate.

S. LEONARD

Gospodăria lui badea Erimia de la poalele pădurii

Dacă vrei să ajungi la gospodăria lui badea Ion Erimia, trebuie mai întîi să iei trenul de Nehoi și să străbați toată valea Buzăului. Cobori în comuna Măruntiș, care se află așezată pe valea Seacă, și mergi cîteva sute de metri pînă la poalele pădurii, unde printre livezi stau risipite cîteva case.

Iat-o și pe a lui badea Erimia. De la prima vedere îți poți da seama că el este un bun gospodar. Casa, sclipind de curățenie, grădina cu răsadnițe, livada și via dovedesc din plin acest lucru.

— Uite, în grădină am acum 1.000 mp cu ceapă, roșii și varză, ne spune cu vădită mîndrie badea Erimia. O să pot să valorifica o parte din recoltă. Acum un an, de pe 1.000 mp am scos 3.000 de kile de cartofi. Dar pentru asta am muncit, nu glumă. A trebuit să desfund fiecare bucățică de teren la 2 casmale adîncime. Și, pe aci pe la noi, terenul e tare bolovănos. Am avut mult de furcă cu el. Dar nu mi-a părut rău, m-am ales cu cîștig bun. Și via merge bine. Cu livada însă am avut necazuri. Deși am muncit cîțiva ani, n-am cules nimic. Omizile care veneau din pădure îmi desfrunzeau pomii. Nu știam ce să mai fac. M-am dus la secția agricolă a raionului Cislău, să stau de vorbă cu tovarășii de acolo. Știam că i-au ajutat pe mulți de-ai noștri. Acolo am stat de vorbă cu tehnicianul Anton Dragomir, de la Protecția plantelor. L-am întrebat ce să fac ca să scap de păcătoasele astea de omizi verzi, care-mi distrug pomii. După ce m-a ascultat cu luare aminte, tov. Dragomir mi-a dat niște praf galben, pe care mi-a spus să-l dizolv în apă (750 g la 100 litri de apă), pentru stropit pomii. Asta s-a întîmplat prin martie. Urma ca peste două luni să trec din nou pe la el.

Inarmat cu o pompă și praf din ăla galben, căruia îi zicea „Sandolin", am pornit-o bucuros spre casă, ca să încep de îndată stropitul.

Nici n-apucase să se deschidă mugurii, cînd am început stropitul lor. Mitrache Comșa, Mihai Coman și Tudorică Gîrnu — vecinii mei — m-au cam luat în rîs.

La începutul lui mai, m-am dus din nou la tov. Dragomir și, printre altele, el m-a sfătuit ca îndată ce vor începe să se scuture florile, să stropesc prunii cu emulsie D.D.T. 0,5 la sută, ca să nu se mai strice prunele. Am făcut întocmai. Nici unul din cei 100 de pruni pe care îi am nu a rămas nestropit. Și, într-adevăr, omizile nu s-au mai apropiat de livadă.

După socoteala mea, anul acesta o să culeg 60—70 kg de prune de la fiecare pom. Vecinii au rîs degeaba de mine. Da! S-a adeverit zicala: „Cine rîde la urmă rîde mai bine".

Ing. Ștefan Marilescu
corespondent

Pe urmele materialelor publicate

In ziarul „Agricultura Nouă" nr. 216 din 22 mai a.c., a fost publicat sub titlul „Nu fac cinste meseriei de agronom" un material în care au fost criticați unii ingineri și tehnicieni din raionul Băilești, regiunea Craiova, a căror muncă este lipsită de răspundere și pasiune față de meseria pe care o au, neacordînd nici cea mai elementară asistență agrotehnică gospodăriilor colective, întovărășirilor agricole și țăranilor muncitori cu gospodării individuale.

In răspunsul trimis redacției, direcția agricolă regională Craiova arată că critica făcută în ziar este pe deplin justă. Articolul apărut a fost prelucrat în ședință lărgită cu tot personalul direcției agricole regionale și șefii secțiilor agricole de la toate raioanele, iar la raionul Băilești, cu toți inginerii și tehnicienii de la punctele agricole din comune.

Cei care s-au făcut vinovați de lipsurile arătate au fost sancționați cu mustrare și avertisment scris, iar [illegible] care răspunde de [illegible] în cadrul raionului Băilești cu retrogradare pe timp de o lună.

*

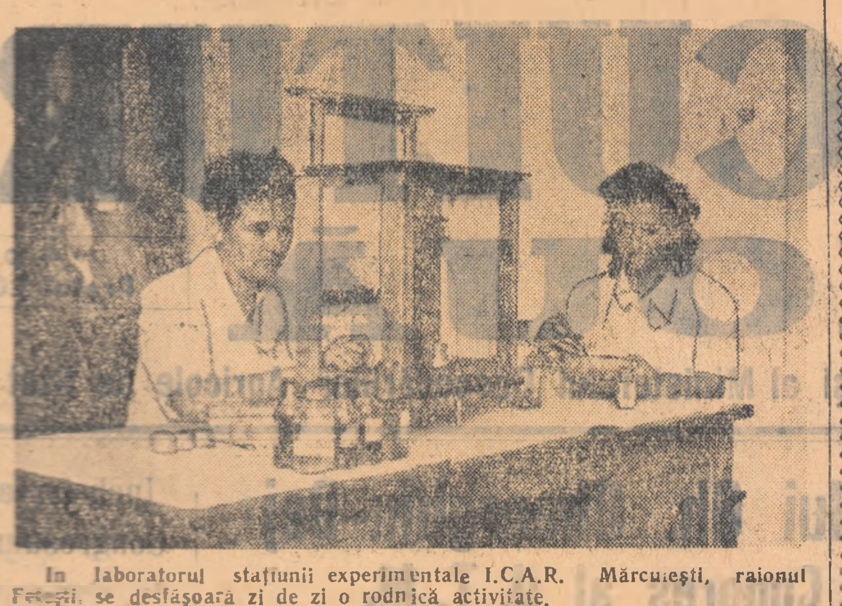
Răspunzînd redacției la nota publicată în ziarul nr. 213 din 11 mai, privind defecțiunile în ținerea evidenței la gospodăria de stat [illegible], regiunea Suceava, Trustul regional Gostat ne arată că cele scrise în ziar sînt juste și pentru aceste lipsuri colectivul de conducere a fost sancționat cu reținerea a 5 zile din salariu. De asemenea, s-au luat de îndată măsuri pentru punerea ordinii în evidența statistică din sectorul zootehnic al acestei gospodării.

*

In ziarul nr. 215 din 18 mai 1956, s-a publicat scrisoarea corespondentului voluntar Ilie Columban, membru al gospodăriei colective din comuna [illegible], raionul Piatra Neamț, în care se arată că brigadierul Vasile Dabija stă mai mult acasă, iar socotitorul gospodăriei îi trece zile-muncă ca și cum ar fi participat în fiecare zi la lucru.

Răspunzînd redacției, consiliul de conducere al gospodăriei ne arată că cele semnalate de corespondent au fost dezbătute în adunarea generală a gospodăriei, cu care ocazie brigadierul și socotitorul au fost aspru criticați. In plus, brigadierului V. Dabija i s-au scăzut patru zile-muncă.

IN LABORATORUL STAȚIUNII

In laboratorul stațiunii experimentale I.C.A.R. Mărculești, raionul Fetești, se desfășoară zi de zi o rodnică activitate.

In fotografie: Un aspect la o analiză a probei de sol de pe o parcelă ce urmează să fie plantată cu cartofi din cultura de vară.

Toată grija recunoașterii și stringerii semințelor de calitate

Incă din anul 1951 a început să se practice în țara noastră producerea și înmulțirea semințelor de soi după un sistem organizat și planificat. In cadrul acestui sistem, semințele-elită din soiurile raionate produse de stațiunile experimentale ale I.C.A.R.-ului sînt înmulțite în gospodăriile raionale, timp de 1, 2 sau 3 ani, după specificul fiecărei culturi, de unde apoi se repartizează gospodăriilor agricole de stat, gospodăriilor agricole colective și întovărășirilor agricole pentru loturile semincere proprii.

Planul de înmulțirea semințelor al gospodăriilor raionale este astfel întocmit încît să asigure din 4 în 4 ani reînnoirea semințelor pe loturile semincere proprii ale gospodăriilor. Cu toate acestea, făcînd o analiză pe țară a materialului folosit la însămînțări în toamna anului 1955 și primăvara anului 1956, se constată că unele unități agricole au însămînțat semințe de slabă calitate, pierzînd astfel sporuri însemnate de producție.

In unele regiuni se mai folosesc încă semințe comune, neproductive. Anul trecut, bunăoară, în cadrul regiunilor Iași, Craiova, Suceava și altele, lucrările de recunoaștere a culturilor în cîmp au fost neglijate, ceea ce a făcut ca în fondul de sămînță de la bazele de recepție să existe cantități insuficiente de semințe recunoscute. Din această cauză, unele gospodării din regiunile mai sus amintite au fost nevoite să folosească la însămînțări semințele proprii pe care le aveau.

Cu totul altele au fost rezultatele obținute în regiunea Constanța, unde organele agricole s-au ocupat îndeaproape de asigurarea unor semințe selecționate.

Pentru a traduce în fapt Directivele celui de al II-lea Congres al P.M.R., care prevăd ca în anul 1960 să se asigure în întregime nevoile agriculturii cu semințe de soi, organele agricole trebuie să ia din vreme măsuri pentru asigurarea unor semințe valoroase pentru toate culturile. In acest scop, direcțiile agricole din cadrul fiecărei regiuni vor trebui să organizeze și să execute în acest an recunoașterea în cîmp a culturilor pentru sămînță în scopul identificării tuturor culturilor valoroase din gospodăriile agricole de stat, gospodăriile agricole colective, întovărășirile agricole și din unitățile Ministerului Agriculturii, astfel ca în anul 1957 să se asigure gospodăriilor agricole din sectorul socialist semințele recunoscute în procent de sută la sută și 60 la sută gospodăriilor individuale.

Se vor recunoaște toate culturile de cereale, leguminoase alimentare, plante tehnice, legume și plante furajere de pe loturile semincere și din cultura mare care provin din soiuri ameliorate sau din soiuri locale și populații valoroase.

In mod deosebit, în acest an se vor recunoaște toate suprafețele însămînțate cu sămînță hibridă de porumb din import, căutînd să se indice în actele de recunoaștere, în mod special, spațiul de izolare față de alte culturi de porumb. De asemenea, se vor urmări și recunoaște toate suprafețele însămînțate cu sămînță de floarea-soarelui din soiul Vniimk 6540, importat din U.R.S.S., care se caracterizează printr-un procent ridicat de ulei, ajungînd pînă la 40 la sută.

Gospodăriile producătoare trebuie să asigure curățirea lanurilor cu culturi semincere de plantele netipice soiului ce se găsește în cultură ori de buruienile ale căror semințe se separă greu sau de loc de semințele culturii de bază.

De asemenea, gospodăriile agricole colective și întovărășirile agricole care nu și-au organizat loturi semincere vor delimita din lanurile existente porțiunile cele mai bune. Gospodăriile individuale vor trebui să-și pună de o parte încă de la batoză sămînța cea mai bună necesară însămînțărilor din anul următor. In cazul cînd sămînța obținută nu este corespunzătoare, atît gospodăriile agricole colective, întovărășirile agricole, cît și gospodăriile individuale vor schimba această sămînță la bazele de recepție cu sămînță de soi.

Gospodăriile agricole de stat joacă un rol important în asigurarea cu semințe selecționate, întrucît producția de semințe recunoscute în gospodăriile respective servește, pe de o parte, pentru acoperirea necesarului propriu de sămînță, iar pe de altă parte, pentru asigurarea unui fond de semințe de soi ce se va preda la bazele de recepție pentru schimb.

In cazul cînd gospodăriile agricole colective sau întovărășirile agricole predau la bazele de recepție în contul obligațiilor față de stat și muncilor S.M.T., în loc de semințe comune, semințe recunoscute pe bază de acte, vor primi un spor în bani de 20 la sută față de prețul de achiziție al statului. In felul acesta, gospodăriile cîștigă sume însemnate și, în același timp, prin predarea semințelor recunoscute, sprijină acțiunea de înlocuire a semințelor necorespunzătoare.

Pentru ca semințele recunoscute să fie de calitate, gospodăriile producătoare trebuie să ia măsuri ca lanurile recunoscute să se recolteze, treiere, condiționeze și depoziteze separat, pe specii și înmulțiri, pentru a se evita amestecul.

ÎN MIEZ DE VARĂ

Peste lanul de pe luncă
Arde tare soarele.
Spice mustăcioase, grele,
'Și motăie fuioarele.

Dar în toată atmosfera
Stăruie o panică,
Ce tot crește și se-ntinde
Mare și tiranică.

Macii, roșii ca rubinul,
Au aprins ogoarele.
Și de-odată, unul strigă:
— Hait! Sosesc tractoarele!

O albăstrică măruntică
Își cheamă surorile.
Nu sînt singure; din spate,
Vin secerătorile.

Și de-ndată, pe tot cîmpul,
— Litere pe-o praviIă —
Fac mașinile o larmă
Super-formidabilă...

Vinete la chip de frică
Stau acum neghinele
Și-una dîrdîie întruna:
— Uite și combinele...

— Noi să stăm pitiți pe-acilea
(Un ciulin dă lecție)
Strîng ei griul; noi rămînem
Plante de protecție...

Dar n-apucă să sfîrșească,
Și să vezi neliniște:
Toate „florile"-ntind gîtul,
Nădușind pe miriște.

Căci din zarea pînă unde
Se aud motoarele,
— Naintează la K.D.-uri,
Dezmiriștitoarele...

— Ne-am topit — muștarul zice —
Sîntem în pierzanie,
Buruienile cu toate
Cad într-o litanie.

Griul însă-i vesel. Doara
Pleacă-n „expediție".
Lan cu lan o să se-ntreacă
-N marea competiție.

— Care lan mai mult rodit-a?
Se întreabă spicele.
— Voi — ca un ecou le spun
In cor, pitulicele.

...Și mașinile lucrează
Fără întrerupere...
Oamenii la clăi se-adună
Veseli, harnici, ciocare.

Miriștea, pe unde zburdă
Grav discuitoarele,
Catifea se face, moale,
Și-o sărută soarele.

Și de-aceea, mai la vale,
Lingă-un lan ce zumzăie,
Pălămida, ca un hoge,
De vreun ceas se tînguie

Știe doară că tractorul
Cînd bate poienile,
Scurmă tarina și-n urmă
Pier și buruienile...

AL. RAICU

Pentru folosirea cu maximum de randament a combinelor la recoltatul păioaselor

— Invățăminte de la consfătuirea combinerilor din raionul Fetești —

Zilele trecute, din inițiativa comitetului regional al Sindicatului Muncitorilor Agricoli și a comitetului regional U.T.M. Constanța, a avut loc la G.A.S. Baia, S.M.T. Hîrșova, S.M.T. Castelu, S.M.T. Fetești și G.A.S. Cobadin consfătuiri de producție cu toți combinerii din unitățile agricole de stat din raioanele respective. Aceste consfătuiri au prilejuit interesante schimburi de experiență privind modul de exploatare a combinelor și organizarea muncii în vederea realizării unui cît mai înalt randament.

La consfătuirea de la S.M.T. Fetești au participat combineri de la S.M.T.-urile Hagieni, Țăndărei, Fetești, Jegălia, Gura Ialomiței, Făcăieni, de la G.A.S.-urile Fetești, Cocargeaua, Pietroiu, Jegălia, Bordușani, Luciu-Giurgeni, de la I.C.A.R. Mărculești și de la herghelia de stat Jegălia, precum și ingineri de la I.C.M.E.A. București și de la stațiunea experimentală Mărculești a Institutului pentru mecanizarea și electrificarea agriculturii.

Publicăm aci cuvîntul cîtorva participanți la această consfătuire.

Buna organizare a muncii — chezășia succeselor

Primul a luat cuvîntul tov. Nicolae Vișan, combiner la G.A.S. Jegălia, care în campania de recoltare din anul trecut și-a depășit planul cu peste 50 la sută, economisind totodată aproape 1.500 kg de benzină.

„Lucrez la gospodăria agricolă de stat Jegălia, a spus tov. Vișan, din anul 1952. Anul trecut, pentru a putea să execut lucrările de recoltare la timp și fără pierderi, mi-am revizuit și reparat din vreme combina. Am dotat-o și cu toate anexele de exploatare necesare procesului de producție, ca: trusă de chei, colector de paie, tecalemit, extinctoare etc. De asemenea, pentru a-i asigura o mai bună funcționare și un randament mai ridicat, i-am adus unele îmbunătățiri și anume: pentru reducerea trepidațiilor bielelor de comandă a dîrmonului am atașat 2 arcuri-spirale drept amortizoare de șocuri, ceea ce a înlăturat ruperea bielelor și uzura prematură a pinionului cu excentric; tot astfel, spre a evita înfundarea tobei, cît și pentru evacuarea mai rapidă a prafului, am modificat înclinația planului în trepte cu 9 cm; de asemenea am mai montat sub grătarul tobei o manta de tablă, pentru a ușura sarcinile planului înclinat și deplasarea boabelor către dîrmon.

Intrucît lucrările de arătură executate în primăvara anului 1955 fuseseră de bună calitate, munca mea a fost simțitor ușurată, deplasarea combinei făcîndu-se mai lin și fără zguduituri. Trebuie, de asemenea, să arăt că aproape toată campania am lucrat într-un singur loc.

Cu cîteva zile înainte de începerea recoltatului, eu și ceilalți combineri ne găseam deja pe teren pentru instruirea personalului care a deservit combina, pentru a lua măsuri contra incendiilor și a stabili locurile de descărcare a buncărului. Recoltarea păioaselor cu combina am făcut-o pe parcele de diferite dimensiuni, în funcție de terenul existent, **folosind metoda în suveică.**

Cum anume am lucrat? Inaintea începerii lucrului, am delimitat porțiunea de lucru necesară pentru o zi, în funcție de lungimea parcelei. După aceea, am executat prima brazdă, ghidîndu-mă după jaloane sau după semnalizarea cu fanionul pe care o făcea ajutorul meu; aceasta, pentru ca mașina să meargă în linie perfect dreaptă și pentru ca întoarcerile la capete să se execute bine și cu ușurință. Pentru a evita pierderile de spice, ținînd seama de condițiile grele de lucru din anul 1955, am urmărit ca hederul să fie lăsat cît mai jos.

Mulți tovarăși din gospodărie m-au întrebat cum se explică faptul că combina mea nu a avut nici un fel de defecțiuni în brazdă. Le-am răspuns că eu am acordat cea mai mare atenție executării conștiincioase și la timp a îngrijirilor tehnice, adică gresării și ungerii conform schemei, întreținerii lanțurilor Gall (spălare în petrol și ținerea în ulei încălzit cca. 10 ore), alimentării la timp cu carburanți și lubrifianți, ștergerii și spălării motorului, secerătorii și batozei, verificării îmbinărilor și reglării ansamblelor. Ingrijită astfel, combina mea nu a avut nevoie primăvara aceasta decît de o reparație generală, în loc de reparație capitală.

La obținerea unor randamente înalte zilnice a contribuit în bună măsură faptul că am lucrat după metoda graficului orar, care m-a ajutat să remediez la timp deficiențele tehnico-organizatorice ce se iveau în timpul lucrului.

Rezultatele bune obținute anul trecut mi-au adus un însemnat spor de cîștig. Cîștigul realizat în campania de recoltare din anul 1955 a fost de 2.576,28 lei, plus cantitatea de 486 kg de grîu, drept plată în natură.

In curînd voi intra în noua bătălie a stringerii recoltei. Am luat cunoștință de sarcina de plan încă de acum 3 săptămîni.

Am făcut împreună cu tov. agronom șef recunoașterea locului unde voi lucra și a culturilor pe care le voi recolta. Am stabilit totodată viteza zilnică de lucru. Ca și anul precedent, combina mea va fi deservită de două tractoare rutiere cu remorci care vor asigura, în afară de descărcarea din mers a combinei, și aprovizionarea cu carburanți, lubrifianți și apă.

Anul acesta, în scopul eliminării oricăror defecțiuni, am înlocuit sistemul de aprindere pe baterie cu aprinderea prin magnetou. Totodată, pentru a permite executarea dezmiriștitului imediat după recoltare, și în acest an, ca și în ceilalți, voi urmări așezarea clăițelor de paie pe aceeași linie.

In întrecerea pentru titlul de cel mai bun combiner, a spus în încheiere tov. Nicolae Vișan, îmi iau următoarele angajamente:

— să depășesc sarcina de plan pe sezon cu 40 ha, deci să recoltez cu combina 200 ha;

— să depășesc norma zilnică de lucru pe schimb cu 2 ha;

— să realizez o economie de carburanți de 10%;

— să micșorez cheltuielile de reparații ale combinei cu 3.000 de lei;

— să execut lucrările în timpul optim și de cea mai bună calitate;

— să reduc la maximum pierderile de boabe".

Folosirea metodelor înaintate de lucru mărește productivitatea combinelor

Tov. ing. Constantin Nichita, mecanic-șef de la S.M.T. Fetești, a dat combinerilor o serie de îndrumări prețioase cu privire la modul de exploatare a combinelor.

„Este bine cunoscut faptul că o combină înlocuiește cu succes lucrul efectuat de 4 tractoare, 3 secerători-legători, o batoză și circa 50 de oameni — dintre care 10 calificați. Pierderile la recoltatul cu combina față de cel cu secerătoarea se micșorează de 15 ori. Recoltatul cu combina este mai ieftin și cu randament mai sporit decît cu oricare altă mașină.

Pentru a obține însă întregul randament pe care această mașină îl poate da, ea trebuie bine exploatată. In primul rînd, combina trebuie să fie bine reparată, rodată, apoi încercată să lucreze în sarcină cu paie. Inaintea începerii recoltatului, șeful de brigadă împreună cu agronomul și cu combinerul trebuie să stabilească planul zilnic al combinei, adică drumul pe care îl va parcurge combina în funcție de starea în care se află culturile și distanța dintre parcele în raport cu marșrutul combinei; trebuie să se stabilească și planul mijloacelor de aprovizionare cu apă și carburanți, în așa fel, încît agregatul să lucreze continuu în timpul zilei și pe cît posibil și o parte din noapte.

Programul zilei trebuie să fie cît mai rațional alcătuit. Iată programul de lucru pe care îl avea brigada în care am fost eu repartizat la practică, în 1952, în Uniunea Sovietică. Deșteptarea la orele 4,30. Se trecea imediat la executarea întreținerii combinei. In cadrul îngrijirilor zilnice ale combinelor, verificam amănunțit toate organele mașinii, ca: aparatul de tăiat și transmisiile lui, rabatorul, transportorul central, melcii hederului, sistemul de răcire, cel de alimentare și cel de ungere a motorului, instalația electrică, transmisiile combinei, colectorul de paie etc.; se făcea apoi ungerea mașinii conform schemei. După aceasta, se lua masa de dimineață și apoi începea secerișul, care nu se întrerupea pînă la orele 13, oră la care se completau rezervorul de benzină și uleiul, se controla combina și apoi se continua secerișul. Masa de prînz se servea din mersul combinei, mîncarea fiind adusă de către ajutorul combinerului. Lucrul se termina atunci cînd începea să cadă roua, adică pe la orele 10—11 seara.

Pentru a vedea în ce măsură este folosită combina, cîțiva tovarăși din brigadă au făcut fotografierea zilei de muncă, adică au cronometrat modul cum e folosit timpul — minut cu minut — în cursul zilei de lucru. Din aceste cronometrări, făcute timp de 2 zile, a rezultat că numai 52,9 la sută din timp se folosea efectiv în producție. Restul timpului se irosea în special din cauza opririlor și a deplasărilor în gol.

Analizîndu-se cauzele care duceau la această pierdere de timp și luîndu-se măsuri pentru înlăturarea lor, munca efectivă în producție a combinei a ajuns la 89 la sută.

Una din condițiile de bază pentru mărirea productivității combinei o constituie descărcarea rațională a combinei. In brigada nr. 7 de la S.M.T. Dergaci, combinerul Razumov socotise dinainte că la fiecare 1.000 m lungime (combina avînd aproximativ 5 m lățime) atunci cînd întorcea avea deja secerat un hectar. Cum recolta era aproximativ de 1.600 kg la hectar, însemna că la fiecare întoarcere buncărul trebuia descărcat. In acest scop, era folosit un autocamion G.A.Z.-51, căruia i se stabilea dinainte locul unde să aștepte combina. Aici, șoferul „prindea" viteza combinei și astfel, din mers, în 2-3 minute, combina era descărcată, nepierzîndu-se pentru descărcat nici un minut.

Combinerii de pe combinele autopropulsate — a spus în continuare tov. ing. Nichita — trebuie să aibă o calificare înaltă. Ei sînt datori să cunoască bine modul de funcționare a mașinilor, la nevoie să poată înlătura penele ce s-ar ivi în timpul lucrului la combină sau motor. Ei trebuie să aibă, de asemenea, o adîncă dragoste față de mașinile pe care le mînuiesc. Toate succesele combinerilor sovietici și ale celor din țara noastră au la bază dragostea lor față de mașini și continua lor preocupare pentru ridicarea nivelului lor profesional. Acesta este secretul unor combineri, ca Paraschivoiu Vasile, de la S.M.T. Fetești, Vișan Nicolae, de la G.A.S. Jegălia, Raicu Constantin, de la G.A.S. Fetești, și alții din unitățile agricole de stat din raionul nostru, care au reușit să îndeplinească și să depășească planul de producție stabilit, păstrînd combinele într-o bună stare tehnică.

Datoria tuturor combinerilor noștri, a spus în încheiere tov. ing. Nichita, este aceea de a urma pilda combinerilor sovietici și a combinerilor fruntași din țara noastră, pentru ca aceste minunate mașini — combinele — să fie folosite din plin în campania de recoltare a anului acestuia".

Cea mai mare atenție calității lucrărilor

In cadrul demonstrației practice care a avut loc cu prilejul consfătuirii, tov. ing. Constantin Dobrescu, de la I.C.M.E.A., și ing. Neacșu Gherghina, de la stațiunea experimentală Mărculești a Institutului pentru mecanizarea și electrificarea agriculturii, au atras atenția în mod deosebit asupra importanței ce trebuie dată respectării indicilor de calitate în timpul lucrului cu combina.

„Pentru a efectua lucrări de calitate — a spus tov. ing. Dobrescu — este necesar să se respecte anumite reguli, îndeosebi cu privire la modul de reglare a anumitor organe ale combinei.

La culturile culcate de vînturi și

O întîmplare neobişnuită

Tălăngile turmelor colectivei se pierdeau în depărtare ca un murmur de ape. Oile lacome păşteau iarba mătăsoasă în timp ce ciobanii, însoţiţi de credincioşii lor dulăi, le privegheau, sprijiniţi în bîte. Colo, în altă parte a păşunii gospodăriei colective din comuna Şiria, raionul Arad, pe marginea unui pîrîu se aflau o mulţime de scroafe, care de care mai mari. Aici l-am întîlnit pe colectivistul Ioan Dudaş, poreclit de săteni, nu ştiu pentru care motiv, Macu. El îngrijeşte porcii colectivei.

Am stat mult de vorbă cu tov. Dudaş. Şi am aflat de la el multe lucruri interesante. Mi-a povestit o întîmplare petrecută nu de mult în viaţa lui. Din ea a tras omul învăţăminte pentru cît o trăi. Dar să-l ascultăm.

— Ehei, tinere, mi-a spus el. Inainte de a veni rînduielile astea noi, am fost şi eu, ca mulţi alţii, slugă la bogătaşi. Pămînt nu aveam nici cît ai pune piciorul. In '45, am primit şi eu, prin reforma agrară, 5 hectare. Ei, dar ce te faci numai cu pămîntul, dacă n-ai boi de muncă, car, plug, grapă şi cîte cele. Mă rugam de bogătaşi ca să mi-l are. Drept plată le dădeam bani grei sau zile nenumărate de muncă. Cînd era la cules, tot nepricopsit eram. Dar iată că veni într-o zi vorba în sat de colectivă. Eu am fost printre cei dintîi care mi-am pus semnătura pe cerere. Mă gîndeam la viitorul copiilor mei, că, har domnului, am 9 pînă acum. Şi cum zic, am intrat în colectivă. Pe atunci, gospodăria nu era cum e astăzi, întărită şi bogată. Lipseau magaziile, grajdurile pentru animale şi multe altele. D-apoi bucatele?! Drept să-ţi spun, lucram în unele zile cu burta aproape goală. Ne îndemna însă preşedintele: toamna se numără bobocii, adică după strînsul recoltei se face plata, după zilele-muncă lucrate. Aşa a şi fost. Toamna, am primit pentru munca mea şi a muierii, numai grîu peste 27 de măji, adică 2.700 kg. In afară de asta, am mai căpătat multe alte produse agricole şi bani. Ziceam copiilor: mîncaţi, dragii tatii, pită albă, că acum aveţi de unde.

Din veniturile pe care le-am primit anul acela de la colectivă, am cumpărat doi viţei şi haine pentru prunci şi muiere. Iar în al doilea şi al treilea an, veniturile cîştigate de pe urma muncii în colectivă au fost şi mai mari. Mi-am cumpărat vacă de lapte, am tăiat trei porci mari. Trosneau grinzile podului de atîta slănină afumată. Unde mai pui că viţeii crescuseră mărişori, încît aproape erau buni de pus la jug. Ei, dar cînd dai calului prea mult ovăz şi nu-l ai în grijă, te bagă cu oiştea-n gard. Cam aşa s-a întîmplat şi cu mine.

După ce Ioan Dudaş despărţi cîteva scroafe mai tinere ce se luaseră la harţă, la marginea pîrîului, îşi continuă povestirea:

— Şi iacă, într-o bună zi, vine Oană, unul din feciorii mei, din cătănie. Eu îi spun: „Măi Oane, eu am un plan. Se cuvine să-mi asculţi părerea şi să-mi urmezi sfatul. Acum avem doi boi, vacă de lapte şi podul plin de bucate. N-ar fi bine oare să ieşim cu pămîntul din colectivă şi să ne facem iar o gospodărie individuală? Tu să iei de nevastă o fată avută, că doar şi noi de acum sîntem oameni cu ceva stare: 5 hectare de pămînt, boi, vacă, socoteşte şi tu!" Incearcă el doară să se opună, dar pînă la urmă n-are încotro. A trebuit să fie de acord cu planul ce ni-l urzisem.

M-am retras din colectivă fără nici un motiv. Mi-au spus atunci preşedintele şi ceilalţi colectivişti că odată şi-odată o să mă căiesc. N-am luat însă în seamă sfatul lor şi rău am făcut. Oană al meu şi-a luat de nevastă o fată din Covăsînţ, i-am dat ca zestre boii, iar văcuţa am vîndut-o, să-i pot face nunta. Şi aşa, iată-mă rămas din nou numai cu pămîntul. Acuma, descurcă-te, omule, de unul singur, dacă mai poţi. Munceşte pămîntul dacă ai cu ce; cumpără-ţi vite şi unelte de lucru, sămînţă, furaje pentru animale. Din nou grijile şi greutăţile mă năpădiră. 5 ha de pămînt să le lucrezi bine de unul singur nu-i lucru uşor. Trebuinţele însă mă sileau să fac pe dracu-n patru şi să răzbesc. Copiilor trebuia să le asigur hrană, să le fac de îmbrăcat, iar statului să-i dau cotele cuvenite şi impozit. Mi-am pus atunci întrebarea: oi putea face eu oare drumul întors? Să încerc... Ştiam că o să mă judece aspru colectiviştii pentru faptele mele nesăbuite. Aveau tot dreptul. Am făcut cerere să fiu primit din nou în colectivă. Adunarea generală m-a „frecat" zdravăn şi a hotărît să mai stau un an singur, ca să mă învăţ minte. Imi venea să mă dau cu capul de pereţi de supărare. După povaţa muierii, am mai făcut o cerere. De data asta, adunarea generală, văzîndu-mă cum mă zbat ca peştele pe uscat, m-a primit în colectivă.

Am răsuflat atunci uşurat şi am zis că oriunde s-o cere, acolo voi munci cinstit şi cu tragere de inimă. După cîtăva vreme, văd eu că la maternitatea de scroafe de prăsilă treburile nu prea merg bine. Pe care cum îl punea colectiva să îngrijească porcii, se codea, spunînd: dar ce, am ajuns să fiu porcar?

Eu am zis atunci: las' că îngrijesc eu de porci, că porcii aduc gospodăriei venituri, nu glumă. De atunci, iată-mă aici. Şi drept să spun, tovarăşe, am îndrăgit meseria asta de îngrijitor şi n-aş mai pleca din colectivă orice-ar fi. Asta pentru că munca unită ne aduce belşug şi bunăstare.

I. BORŞAN

Răriţatul a fost părăsit pentru totdeauna

In comunele Işalniţa şi Almaş, comune ce intră în raza punctului agricol pe care îl deservesc în calitate de inginer agronom, producţia medie de porumb boabe la ha obţinută anul trecut a fost de peste 2.000 kg. Faţă de alţi ani, ea a crescut cu 500—800 kg.

Sporirea producţiei de porumb a fost posibilă datorită faptului că majoritatea ţăranilor muncitori cu gospodării individuale au pus în practică regulile agrotehnice înaintate pe care noi tehnicienii le-am făcut cunoscute prin consfătuiri, conferinţe, seri agrotehnice, tabla agronomului, cursuri agricole şi alte manifestări organizate în cadrul căminelor culturale. Dar ceea ce a fost hotărîtor în schimbarea mentalităţii producătorilor agricoli individuali, au fost vizitele organizate periodic — primăvara la însămînţare, în perioada de îngrijire a culturilor şi la cules — pe tarlaua întovărăşiţilor şi pe loturile demonstrative. Cu prilejul acestor vizite, oamenii au văzut cum se aplică diversele metode agrotehnice despre care li se vorbea şi mai ales şi-au putut da seama de superioritatea recoltelor obţinute astfel.

Aceasta a făcut ca un număr tot mai mare de ţărani muncitori individuali să înceapă să lucreze pămîntul în chip nou, după o agrotehnică avansată. Arătura de toamnă, gunoitul puternic al solului, care prin aceste părţi este mai mult nisipos, ca şi celelalte lucrări de pregătire au început să intre în practica obişnuită a celor mai mulţi. Mai greu a fost însă să-i convingem pe oameni să renunţe la obiceiul dăunător al răriţatului. Lucrul acesta nu era aşa de explicabil. Nu mai era vorba de a-i convinge să facă în alte perioade lucrări pe care le făceau şi înainte, ca arat, gunoit, grăpat, însămînţat etc., ci trebuia părăsită cu totul o lucrare foarte dăunătoare, dar pe care o credeau utilă — răriţatul — şi înlocuită cu altă lucrare — prăşitul. De aceea le-a venit greu oamenilor să se hotărască.

Sporurile de 400—600 kg de porumb boabe la ha, culese de primii ţărani muncitori individuali care au renunţat la răriţat şi au prăşit, au destrămat însă îndoielile celor mai mulţi şi încă de anul trecut răriţatul porumbului a început să fie o... raritate. Aceasta a şi făcut ca în raza de activitate a punctului agricol Işalniţa recolta medie de porumb boabe la ha să fie aşa de ridicată, de peste 2.000 kg.

Anul acesta, nimeni n-a mai răriţat porumbul. Oamenii muncii de pe ogoarele celor două comune pe care le deservesc sînt acum în preajma executării celei de a treia praşile. Condiţiile de climă din primăvara şi vara acesta ne obligă să prăşim porumbul de patru ori, iar dacă vremea se va menţine cînd ploioasă, cînd cu arşiţă, chiar de cinci ori. Producătorii agricoli care s-au convins acum din proprie experienţă de avantajele prăşitului sînt hotărîţi să urmeze întocmai îndrumările noastre, ale tehnicienilor. După felul cum se prezintă porumbul pînă acum, noi credem că vom depăşi şi în acest an producţia medie de 2.000 kg de porumb boabe la ha.

Ing. agronom
C. SPIRIDON
şefa punctului agricol Işalniţa
raionul Craiova

„Curat fruntaş, tovarăşe preşedinte!"

Sfatul popular al comunei Frumuşani, raionul Vidra. Un şir de pomi umbroşi mărginesc pe stînga şi pe dreapta intrarea. Alături, un panou de onoare. Chenarele din lemn ale panoului — rezervate fotografiilor — stau goale şi negre. In biroul tovarăşului Dumitru Ruşanu, preşedintele comitetului executiv, e linişte. Şi răcoare. Prin fereastra deschisă pătrunde o mireasmă îmbătătoare de tei înfloriţi.

Inainte de a intra, mă opresc cîteva minute la uşă, temîndu-mă să nu greşesc biroul. Nu cumva aci e staţia de radioficare a comunei? Mă dumiresc ceva mai tîrziu — un aparat de radio, aşezat pe o etajeră, transmite un concert...

...Bat în uşă încetişor şi intru. Aflînd despre ce e vorba, tovarăşul preşedinte al sfatului şi vicepreşedintele se ridică deodată grăbiţi, prefăcînd o şedinţă la care trebuie să plece urgent. Ii mai reţin totuşi oleacă şi intrăm în miezul problemei ce m-a adusese aci:

— Aaa, face preşedintele. Despre staţia de montă comunală vă interesaţi? Păi, stăm bine, ca şi cu întreţinerea culturilor: sîntem fruntaşi pe raion... Avem 6 tauri şi un vier. Sînt adăpostiţi într-un grajd bun şi au furaje din belşug...

— Anul ăsta am însămînţat pe lotul zootehnic 22 de hectare cu diferite plante furajere — adaugă tehnicianul agricol comunal — din care 4 ha cu porumb furajer, 6 ha cu borceag şi 10 ha cu ovăz.

— Unde e grajdul? am mai întrebat eu.

Tovarăşul Iordache Mihai schimbă o privire cu tov. Ruşanu şi-mi răspunse:

— E chiar lîngă lac. Pe drumul spre şosea. Dar mare lucru n-o să aveţi ce vedea.

★

Gîrla taie în două comuna Frumuşani. Aci, la pod, apa se revarsă peste un stăvilar, formînd un fel de cascadă. Un drumuşor ce se strecoară printre bostani şi ...bozii duce la grajdul staţiei de montă.

Ingrijitorul Petre Chiriţă, un om negricios, cu chipul vesel, mă apără de nişte dulăi şi mă conduce la grajdul celor şase tauri. Aci, peretele din dreapta, făcut din paiantă, este dărăpănat în mai multe locuri. La fel şi peretele din spate. Mă izbeşte un miros acru de bălegar şi paie neschimbate de multe zile...

Il întreb pe tov. Chiriţă de ce sînt ţinuţi cei şase tauri atît de înghesuiţi, cînd alături mai este o încăpere, care stă goală?

— Apoi, asta e grajdul, îmi spune îngrijitorul. Eu le-am spus tovarăşilor de la sfat de multă vreme că taurii stau rău într-o încăpere atît de strîmtă. Dar ei mi-au zis că n-au ce le face! Dacă vreau, n-am decît să-i bag în camera de alături, cu mine... Dar şi aia-i friguroasă. Astă-iarnă, am dîrdîit serios de frig...

— Nu li s-a schimbat aşternutul cam de mult. Taurii stau în murdărie, îi mai atrag atenţia tovarăşului Chiriţă.

— E drept; dar nu mai am nici un fel de paie. I-am spus asta şi agentului veterinar, tov. Ilie Gudină, şi administratorului lotului zootehnic, Alecu Dobre. Au tot zis că or să aducă. Dar nu s-au ţinut de cuvînt.

— Sînt şi cam slabi, fac eu.

— Păi, acum nu le mai dau decît lucernă. Concentrate nu mai am. Şi asta mi-a spus administratorul că o să aducă; dar, după cum se vede...

Alături de boxa taurilor, grohăie de colo pînă colo un vier cam slăbănog pentru înălţimea lui. Alt porc îi ţine tovărăşie.

— Parcă zicea tov. preşedinte că numai un vier aveţi aici, îl întreb pe tov. Chiriţă.

— Păi da, că ăstălalt e al meu „propriu".

Mă interesez de felul în care sînt hrănite animalele. Aflu că lipsesc concentratele şi aceasta numai datorită neglijenţei: cam la 500 de metri de grajd, pe şoseaua principală, în comună, este o moară pentru făcut urluială. Dar se vede treaba că... se află prea departe pentru administratorul lotului zootehnic.

Cu această ocazie, am mai putut constata că tehnicianul agricol al sfatului nu cunoştea exact ce plante furajere sînt cultivate pe terenul lotului zootehnic. El uitase complet de 5 ha cultivate cu trifoi, care încă nu fusese cosit pentru întîia oară!

Plecînd din comuna Frumuşani, mi-am amintit de cuvintele tov. Dumitru Ruşanu, care se lăuda că... sînt „fruntaşi pe raion". Iar eu adaug, ca şi Pristanda din „O scrisoare pierdută": „Curat fruntaş, tovarăşe preşedinte!"

ION DRINCU

Lucrurile nu merg de la sine

Cînd, în 1950, o mînă de ţărani muncitori din comuna Colacu, raionul Răcari, şi-au strîns laolaltă pămînturile, principalul inventar agricol, hărnicia şi mai ales voinţa nestrămutată de a-şi făuri un trai mai bun, o sumedenie de organizaţii obşteşti, politice, administrative, precum şi cîteva publicaţii s-au repezit într-acolo. Trebuie să recunoaştem că în urmă cu şase ani înfiinţarea unei gospodării agricole colective nu era un lucru de toate zilele. Este suficient să amintim că în 1949 au luat fiinţă în toată ţara doar 5 asemenea unităţi socialiste, iar G.A.C. „Steagul Roşu" din comuna Colacu se număra — să zicem aşa — în rîndul celui de al doilea lot de gospodării colective, care trebuiau să fie îndemn pentru multe milioane de ţărani muncitori. Din acest punct de vedere, ajutorul organizaţiilor obşteşti, al organelor de stat şi agricole era cît se poate de bine venit.

Dar, pe cît de active se arătaseră la început, aceste organizaţii sau, mai bine zis, oamenii care le reprezentau, şi-au potolit entuziasmul cu aceeaşi iuţeală. Ce vrei, comuna e aşezată la „dracu în praznic", departe de calea ferată şi de şoseaua asfaltată! Ca să ajungi la ea, trebuie să baţi cu piciorul vreo cîţiva kilometri pe un drum nepracticabil.

Dar dacă de la centru rar poposeşte aici suflet de activist, barem organele locale ar fi trebuit să-şi pună capul la contribuţie şi să vadă ce-i de făcut pentru ca gospodăria colectivă nou înfiinţată să se întărească şi să progreseze. Căci e lucru ştiut că într-o asemenea unitate socialistă lucrurile nu merg de la început ca pe roate. Cîte greutăţi nu întîmpină, cîtă zgură au de lepădat din prejudecăţile lor colectiviştii — pînă mai ieri proprietari individuali — cît de anevoie pornesc ei să lucreze „toţi pentru unul şi unul pentru toţi"! Şi cine sînt cei chemaţi să poarte greul acestei revoluţii în mic? Cine poate să pună umărul acolo unde treburile se împotmolesc, cine alţii decît activiştii, deputaţii sfaturilor populare, învăţătorii, agronomii, întreaga această pătură de intelectuali ai satului?

Fostul preşedinte al sfatului popular raional din Răcari, Ene Nicolae, în trei ani de zile nu a fost decît de două ori în comuna Colacu, deşi de la raion pînă în comună sînt doar 7 kilometri. Timp de şase ani, la G.A.C. „Steagul Roşu" nu au venit decît doi ziarişti, de la revista „Săteanca" şi de la ziarul „Steagul Roşu", care s-au mulţumit doar să înregistreze puţinele realizări ale gospodăriei, trecînd cu vederea greutăţile în care se zbătea consiliul de conducere al acesteia.

Cum se prezintă însă situaţia în colectiva din comuna Colacu, aşezare de peste patru sute de familii, cărora li se alătură şi locuitorii satelor Săbieşti, Bălăneşti şi Stăneşti? După şase ani de la înfiinţare, gospodăria colectivă numără doar 81 de familii, cu vreo 20—30 mai multe decît erau în 1950. Faţă de alte gospodării colective înfiinţate mai tîrziu şi care au ajuns să atragă spre ele, dacă nu pe toţi ţăranii muncitori din comune, atunci, în orice caz, mai mult de jumătate, G.A.C. „Steagul Roşu" din comuna Colacu se prezintă destul de slab.

Gospodăria agricolă colectivă din comuna Colacu are toate condiţiile pentru a deveni o unitate agricolă puternică, cu diverse ramuri de producţie aducătoare de mari venituri. Deşi s-a dezvoltat anevoie, totuşi, astăzi, gospodăria are, în afară de culturile mari de cîmp, o livadă de 10 hectare, o grădină de legume pe 3 hectare, un eleşteu de 30 de hectare, o turmă de 120 de oi, 16 porci, peste 300 de păsări, două grajduri de vite, o stupină cu 22 de stupi, un atelier de fierărie. Majoritatea colectiviştilor sînt oameni harnici şi pricepuţi în ale plugăriei.

Fiind însă lăsată să se descurce singură în problemele noi ale gospodăririi şi organizării producţiei gospodăria colectivă din comuna Colacu a bătut pasul pe loc, nu s-a dezvoltat economiceşte pe măsura condiţiilor naturale pe care le are, avutul ei obştesc a crescut puţin, iar ca urmare colectiviştii nu şi-au putut spori veniturile pe măsura posibilităţilor lor create de munca în comun. Aşa stînd lucrurile, nu e de mirare că în iarna şi primăvara acestui an au mai intrat în G.A.C. doar două familii, a lui Gheorghe Marin, cu 50 de ari, şi Dumitru Anica cu 75 de ari. In acelaşi timp, colectivistul Alexe Preoteasa s-a retras din gospodărie, angajîndu-se zilier la Calea Ferată, iar Ion Dragu, la Gostat.

Situaţia G.A.C. „Steagul Roşu" din comuna Colacu trebuie să pună pe gînduri pe toţi acei care poartă răspundere pentru bunul mers al gospodăriilor colective din raionul Răcari şi chiar din regiunea Bucureşti. Rezultatele slabe obţinute pînă acum de către această unitate agricolă cooperatistă întăresc încă odată vorba că niciodată şi nicăieri lucrurile nu merg de la sine.

GH FLORESCU

Sfatul zootehnistului

Hrănirea purceilor sugaci

Purceii trebuie să sugă lapte de la scroafă timp de cel puţin 8 săptămîni. Unii crescători obişnuiesc să lase purceii să sugă numai 4—6 săptămîni. Acest lucru este foarte dăunător, căci purceii nu se dezvoltă bine. Cu cît sug mai mult timp cu atît cresc mai bine. Cînd scroafele au puţin lapte, trebuie să dăm purceilor, chiar din a 3-a zi de la fătare, lapte de vacă smîntînit. La început, li se dă o cantitate mai mică, apoi se măreşte treptat, pînă la 1 kg. de lapte pe zi. Dacă laptele se dă în cantităţi prea mari purceii se îmbolnăvesc de diaree.

De la vîrsta de 5—6 zile, purceii trebuie hrăniţi şi cu grăunţe de orz prăjite, amestecuri de urluieli şi foi de lucernă sau trifoi tînăr. Purceii sugaci la vîrsta de 10—12 zile se îmbolnăvesc foarte des de anemie, de diaree, slăbesc, nu mai au poftă de mîncare şi pierd culoarea trandafirie a pielei. Pentru a-i feri de această boală, la 3—4 zile de la fătare, ţiţele scroafei trebuie stropite cu apă în care s-a topit piatră vînătă şi calaican. La 1 kg. de apă se pune un vîrf de cuţit încărcat cu piatră vînătă şi ceva mai puţin calaican. Tot acum, purceilor trebuie să li se dea într-un vas var stins pisat sau cretă pisată, căci acestea ajută la creşterea şi întărirea oaselor.

La vîrsta de 4—5 săptămîni, cînd purceii au început să mănînce bine, trebuie să li se dea un amestec de 6 părţi urluială de orz, 3 părţi urluială de porumb şi o parte făină de carne. In acest amestec, se pune şi cretă pisată. Acest amestec de nutreţuri se poate da uscat sau înmuiat cu puţină apă sau lapte de vacă smîntînit.

Purceii trebuie înţărcaţi la cel puţin 60 de zile. Inţărcarea trebuie să se facă treptat. In prima zi, dăm drumul purceilor să sugă de 5 ori, a 2-a zi de 4 ori şi aşa mai departe, scăzînd din supturi treptat, pînă nu mai sînt lăsaţi de loc la scroafă.

Cum desclocim cloştile

Cloştile se pun în cuşti pe patru picioare făcute din stinghii şi cu pardoseala dintr-un grătar ridicat de la pămînt cam de 30—35 cm. Cuşca se lasă afară, în apropierea celorlalte păsări. Cloşca trebuie să aibă tot timpul hrană şi apă proaspătă. Inchisă în această cuşcă, cloşca nu se poate încălzi şi în 5—6 zile de stat în cuşcă desclocește. Dacă după acest timp găina continuă să clocească, trebuie să băgăm în cuşcă un cocoş tînăr şi viguros, care grăbeşte desclocirea. Desclocirea cloştilor se mai poate face mult mai repede în colivii agăţate de o sîrmă la înălţimea de 50—60 cm de pămînt. Ori de cîte ori cloşca se mişcă, colivia se leagănă şi pasărea nu-şi poate găsi un loc la clocit.

Curcile se pot descloci ca şi găinile, în cuşti de desclocire. Pentru a împiedica curcile să cadă, acestea trebuie ţinute în padocuri (ţarcuri) mici, împreună cu curcani viguroşi, sau se trimit la păşune cu un păstor, care să nu le lase să stea jos.

Cosesc şi strîng furajele

La începutul acestei săptămîni în raionul Bistriţa cositul era în toi. O mare parte dintre colectivişti, întovărăşiţi şi alţi ţărani muncitori a şi terminat prima coasă la trifoi. De altfel, cositul continuă şi la alte furaje, care au fost semănate pentru a asigura animalelor o hrană variată şi consistentă pentru perioada de iarnă.

La G.A.C. Şieu-Măgheruş, una din cele mai tinere gospodării colective din raion, oamenii au reuşit să obţină în medie 2.400 kg fîn de bună calitate. O muncă entuziastă au depus colectiviştii Pal Alexandru, Mihai Sigmirean şi Dunca Vasile. Colectiviştii au continuat cu aceeaşi intensitate munca şi în zilele următoare ale săptămînii, dornici de a strînge furaje cît mai bune, care vor influenţa pozitiv ridicarea productivităţii animalelor.

Au însămînţat porumb furajer în mirişte

Zilele trecute, colectiviştii din comuna Gostavăţ, raionul Caracal, au terminat de secerat orzul de pe întreaga suprafaţă de 23 hectare, pe care l-au şi treierat, obţinînd o producţie medie de 2.500 kg la ha.

Indată după seceriş, terenul a fost dezmiriştit, 10 hectare fiind însămînţate cu porumb furajer. In acest fel colectiviştii din Gostavăţ vor putea culege în toamnă o nouă recoltă de pe terenul eliberat de orz, asigurîndu-şi totodată furajele necesare hrănirii animalelor.

GH. ION

ploi, de pildă, trebuie avut în vedere ca înălţimea hederului să fie minimă, iar combina să înainteze în lan perpendicular pe direcţia culcării plantelor. Rabatorul trebuie adus în faţă atît cît este posibil. In orice condiţii de lucru, turaţia rabatorului trebuie stabilită în funcţie de viteza de înaintare a combinei, ea trebuind întotdeauna să fie mai mare decît aceasta din urmă. Rabatorul trebuie, în acelaşi timp, reglat cît mai corect, pentru a se evita tăierea dublă.

Transportorul oscilant se încarcă uneori cu paie. Acest lucru se înlătură prin împingerea lui mai înapoi faţă de degetele de prindere.

Jocul de montaj al cuţitului nu trebuie să depăşească 1 mm în plan vertical şi 1,5 mm în plan orizontal. După montare, cuţitul trebuie să se poată mişca uşor cu mîna. Segmenţii (lamele de cuţit) ce se uzează trebuie înlocuiţi imediat. Atunci cînd plantele apar „rupte" şi nu tăiate înseamnă că hederul nu este bine reglat.

De asemenea, combinerii trebuie să aibă grijă în permanenţă ca toba să fie bine centrată. In acest scop se va controla cureaua, care trebuie să fie bine întinsă şi să calce uniform pe toată şaiba. Reglarea vîntului trebuie făcută concomitent cu cea a sitelor, pentru a se evita pierderile de boabe şi a se face o curăţire bună".

In continuare, tov. ing. Dobrescu a făcut cunoscută participanţilor la consfătuire o interesantă inovaţie a combinerilor din regiunea Timişoara. Aceştia au pus în buncăr, la gura de descărcare a elevatorului, un ciur (o sită), cu găurile de 7 mm diametru. Ciurul are o mişcare plană şi opreşte unele corpuri străine mai mari, cum ar fi pietre, capsule de fructe şi spice etc. Spicele sînt apoi retrimise în circuitul combinei.

La demonstraţie s-a insistat, de asemenea, asupra regulilor privitoare la întinderea curelelor şi a lanţurilor, arătîndu-se practic ce au de făcut combinerii în scopul evitării pierderilor de viteză, atunci cînd curelele de transmisie patinează.

Tot cu prilejul demonstraţiei, s-au analizat pe larg cauzele care provoacă pierderile de boabe la recoltarea cu autocombina, pierderi care în totalitatea lor nu trebuie să depăşească 1 la sută în condiţii normale de lucru şi cel mult 4—5 la sută în condiţii anormale.

S-a arătat că cele mai mari pierderi de recoltă se produc pe la primul plan înclinat, datorită turaţiei mari a tobei, care aruncă multe boabe în afară. Măsura luată la G.A.S. Jegălia de a se modifica înclinaţia primului plan în trepte cu 9 cm a fost apreciată ca bună şi recomandată tuturor combinerilor. S-a arătat, de asemenea, că, în regiunea Stalin, combinerii au pus la oblonul din faţă al batozei combinei o pînză cauciucată, cu ajutorul căreia închiderea s-a putut face mai etanş, evitîndu-se astfel pierderile de boabe.

★

La discuţiile purtate în cadrul consfătuirii au luat parte 20 de combineri. Aceştia au expus metodele lor de lucru şi realizările dobîndite în anii trecuţi. Cu mult interes a fost ascultat tov. Constantin Raicu, de la G.A.S. Feteşti, care anul trecut a reuşit să recolteze în 20 de zile o suprafaţă de peste 280 de hectare. El lucrează pe aceeaşi combină din anul 1950. In primăvara acestui an, el a făcut o nouă inovaţie la combina sa şi anume: mărind capacitatea de răcire a apei, deci a radiatorului, doar cu 8 kg şi făcînd ca apa să se răcească prin trecerea ei prin 5 jaluzele găurite, mărind şi turaţia ventilatorului de la 1.600—2.400 de ture pe minut, tov. Raicu nu va mai fi nevoit ca în zilele foarte călduroase să piardă un timp preţios aşteptînd răcirea motorului.

Consfătuirea a scos, de asemenea, la iveală şi o serie de greutăţi, pe care combinerii le-au avut de întîmpinat. Astfel, datorită lipsei de grijă a conducerilor unor unităţi, combinerilor Iacob Anton (de la G.A.S. Feteşti), Dinu Ion (de la S.M.T. Ţăndărei) şi altora nu li s-a trimis la timp masa necesară: ei au fost nevoiţi să stea cu maşina deseori şi în lan din lipsa unui minim de piese de schimb de mare uzură. Combinerii Vasile Tarnovschi, de la G.A.S. Feteşti, şi Vasile Duicu, de la S.M.T. Hagieni, au arătat că, peste iarnă, combinele lor au fost descompletate de diferite organe, ca acumulatori, cauciucuri, faruri, bobine de inducţie, platine etc., care au fost date în folosinţă pe alte maşini, lucru ce nu este îngăduit.

Din discuţiile purtate, a reieşit, de asemenea, faptul că în unele G.A.S.-uri şi S.M.T.-uri reparaţiile nu sînt încă terminate, aşa cum este cazul la S.M.T. Jegălia, G.A.S. Luciu-Giurgeni ori la S.M.T. Ţăndărei.

Combinerii au subliniat toţi importanţa consfătuirii, arătînd că vor pune în practică învăţămintele pe care şi le-au însuşit aci. Consfătuirea a arătat că obţinerea unei înalte productivităţi a muncii cu autocombinele S-4 depinde de folosirea întregii lăţimi de lucru, a vitezei de deplasare şi a timpului de lucru, astfel încît combina să funcţioneze cu un debit de 2,5 kg. pe secundă plante tăiate de heder şi trecute prin tobă. De asemenea, din discuţii a reieşit că este absolut necesar să se lucreze cu întreaga lăţime de lucru a combinei, iar tarlalele ce trebuie recoltate să fie împărţite în parcele prin jalonare. Combinerii au mai reţinut că este foarte important să se exploateze raţional cele 6 trepte de viteze de lucru, faţă de starea terenului şi talia plantelor, şi că descărcatul din mers, metodă prin care productivitatea creşte zilnic cu 2 hectare, trebuie organizat la fiecare combină.

Deoarece anul acesta combinele S.M.T.-urilor vor lucra mai întîi la G.A.S.-uri, se va putea organiza cu mai multă uşurinţă lucrul pe brigăzi de combine şi nu pe combine răzleţe.

Aceasta va permite să se aplice metoda de recoltare în suveică cu magistrale de descărcare în interiorul lanului, iar aprovizionarea cu apă, combustibil, alimente etc. se va putea face mai cu uşurinţă.

Răspunzînd tovarăşului Nicolae Visan de la G.A.S. Jegălia, majoritatea combinerilor s-au angajat să pună în practică noile învăţăminte însuşite în cadrul consfătuirii, pentru ca în întrecerea pentru titlul de cel mai bun combiner, în care s-au angajat, să obţină randamente cît mai înalte, recoltînd la timp şi fără pierderi suprafeţele planificate.

O asociaţie pentru creşterea albinelor

In raionul Gătaia sînt mulţi apicultori. In sprijinul acestora, consiliul raional A.R.L.U.S., în colaborare cu serviciul zootehnic al raionului Gătaia, a organizat zilele acestea o conferinţă cu tema „Creşterea mătcilor", la care au participat peste 40 de crescători de albine din comuna Gătaia şi din alte comune ale raionului.

Printre cei care au luat cuvîntul a fost şi tov. profesor Tomescu, care a propus înfiinţarea în comuna Gătaia a unei asociaţii de creştere a albinelor. Propunerea a fost primită cu multă căldură de către apicultori, trecîndu-se de îndată la înscrierea membrilor în asociaţie şi apoi la alegerea comitetului de conducere.

Asociaţia crescătorilor de albine din Gătaia are ca scop extinderea acestei ramuri de producţie prin aplicarea anumitor metode avansate folosite de apicultorii sovietici. In scopul extinderii acestei rentabile ramuri de producţie şi creşterii producţiei de miere în raionul Gătaia, zootehniştii de la punctele agricole, sprijiniţi de serviciul zootehnic raional, se ocupă în prezent de organizarea unor asemenea asociaţii şi în alte comune ale raionului.

Valentin Neagotă
corespondent

Avantajele încrucişării raselor la taurine

Folosirea metodelor înaintate de alegere a vacilor de prăsilă, aplicarea metodelor de pregătire a vacilor pline pentru o nouă fătare, îmbunătăţirea condiţiilor de hrănire, întreţinere şi îngrijire a acestor animale sînt acţiuni care au ca ţel sporirea continuă a producţiei de lapte la vaci. In ţara noastră, unele din aceste metode sînt studiate şi aplicate cu succes în numeroase unităţi agricole socialiste.

După cum se ştie, la noi se cresc două feluri de rase de bovine: rase autohtone sau băştinaşe şi rase importate sau îmbunătăţite. Din prima categorie fac parte rasa Sură de stepă şi rasa de munte, iar din a doua, rasele Simmenthal, Schwitz şi Roşie de stepă.

Imbunătăţirea raselor băştinaşe, care dau producţii de lapte şi carne foarte scăzute, prin creşterea în rasă curată şi prin folosirea metodelor înaintate de hrănire şi întreţinere necesită mult timp şi multă strădanie din partea crescătorului.

Rezultate mai bune, mai rapide şi mai sigure se obţin prin aplicarea încrucişării animalelor. Corcii, sau metişii, cum li se mai spune, obţinuţi prin încrucişări, sînt mai viguroşi, cresc şi se dezvoltă mai bine decît viţeii raselor băştinaşe, iar la vîrsta adultă dau producţii mari de lapte şi carne.

Vacile băştinaşe Sură de stepă, care se cresc în estul, sudul şi sud-estul ţării, au greutatea corporală mică şi dau anual în medie numai 700—800 kg de lapte. Laptele lor, însă, este foarte bogat în grăsime. Cu toate astea, indicii economici ai rasei Sură de stepă sînt foarte scăzuţi. Pentru aceste motive s-a trecut la îmbunătăţirea acestor vaci băştinaşe prin încrucişarea lor cu taurii din rasele Simmenthal, Schwitz şi Roşie de stepă.

Prin încrucişarea vacilor Sură de stepă cu taurii Simmenthal, Schwitz şi Roşie de stepă, se obţin produşi care moştenesc însuşirile bune ale celor două rase folosite, adică rezistenţa, constituţia tare şi procentul de grăsime ridicat de la rasa băştinaşă Sură de stepă şi producţia mare de lapte de la rasa ameliorată.

Astfel, corciturile vacilor Sură de stepă cu taurii de rasă Simmenthal de la staţiunea experimentală I.C.Z. Popăuţi—Botoşani au dat o producţie mijlocie de 2458 kg de lapte cu 3,86 la sută grăsime, ceea ce reprezintă 210 la sută faţă de producţia vacilor Sură de stepă.

Rezultate deosebite s-au obţinut şi la G.A.S. Peştera, regiunea Constanţa, unde corciturile vacilor Sură de stepă cu taurii Roşii de stepă au dat o producţie mijlocie de 2910 kg de lapte cu 3,9 la sută grăsime, adică cu 44,4 la sută mai mult lapte decît au produs vacile Sură de stepă crescute în aceeaşi gospodărie.

Cercetările făcute de I.C.Z. în staţiunea experimentală Slobozia, regiunea Bucureşti, şi în alte staţiuni au demonstrat că prin încrucişarea raselor Schwitz şi Roşie de stepă cu vacile Sură de stepă procurate din sectorul individual şi întreţinute bine se obţine o producţie de lapte superioară rasei băştinaşe şi foarte apropiată de producţia raselor Schwitz şi Roşie de stepă crescute în rasă curată. Producţia corcilor Roşie de stepă cu Sură de stepă depăşeşte cu peste 45 la sută producţia de lapte a mamelor lor de rasă Sură de stepă şi este mai mică doar cu 6 la sută decît aceea a mamelor taurilor de rasă Roşie de stepă folosiţi la încrucişare. Grăsimea din laptele acestora este aproape tot atît de bogată ca şi la vacile Sură de stepă (4,32 la sută). Producţia de lapte pe care o dau vacile corci Schwitz şi Sură de stepă este mai mare cu 71 la sută decît aceea dată de vacile Sură de stepă crescute în aceleaşi condiţii.

In afară de faptul că dau mai mult lapte decît vacile Sură de stepă şi au un lapte mai bogat în grăsime decît rasele ameliorate, corcii au greutatea corporală superioară vacilor Sură de stepă, deci au şi o producţie de carne mai mare. Astfel, vacile corci Roşie de stepă cu Sură de stepă de la staţiunea experimentală Slobozia cîntăresc cîte 420 kg fiecare, fiind mai grele cu 45 kg decît cele de rasă Sură de stepă.

Un alt avantaj pe care îl prezintă încrucişările de animale este acela că viţeii corci se nasc mai grei, cresc şi se dezvoltă mai bine decît cei de rasă Sură de stepă.

Deoarece corcii rasei Sură de stepă cu rasele îmbunătăţite cresc şi se dezvoltă mai repede şi mai bine, se pot goni cu 3—5 luni mai devreme decît rasa Sură de stepă, adică la vîrsta de 19—21 de luni, atunci cînd ating 75 la sută din greutatea corporală pe care trebuie să o aibă animalele adulte. Ca atare, aceşti corci sînt mai economici decît animalele de rasă băştinaşă şi cu creştere înceată.

Rezultate la fel de bune ca cele obţinute în staţiunile experimentale zootehnice I.C.Z. şi în unele gospodării agricole de stat şi colective prin metoda încrucişării se pot obţine în orice fermă de creştere a animalelor sau de către oricare crescător de animale individual, cu condiţia însă, ca aceşti corci să fie hrăniţi şi întreţinuţi bine.

Pentru ca încrucişarea să dea rezultate bune, este nevoie ca staţiunile de montă de pe lîngă sfaturile populare comunale să aibă tauri amelioratori Simmenthal, Schwitz sau Roşie de stepă, cu valoare zootehnică superioară şi care să aibă obîrşie bună.

Sporind necontenit numărul de corcituri, vom reuşi în scurt timp să obţinem producţii mari de lapte şi carne, aşa cum prevăd sarcinile trasate prin Directivele celui de al doilea Congres al partidului.

Ing. GH. P. BANICĂ
Institutul de cercetări zootehnice

Cuvîntarea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej

(Urmare din pag. 1)

tineretul înseamnă de fapt subaprecierea rolului tineretului în construcția socialistă. Fără a munci zi de zi cu tineretul, în primul rînd cu organizațiile U.T.M., nu poate fi descoperită și generalizată experiența înaintată a acestora, spre a deveni un bun al întregului tineret, nu pot fi ajutate organizațiile U.T.M. să-și ridice munca la un nivel superior.

Sarcinile mărețe, trasate de cel de-al doilea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn pun în fața Uniunii Tineretului Muncitor cerințe sporite, ridică cu deosebită ascuțime necesitatea lichidării lipsurilor existente în activitatea Uniunii Tineretului Muncitor. Congresul a trasat sarcina înlăturării deficiențelor serioase în educația politică și ridicarea culturală a tineretului, a cerut organizațiilor de partid și, sub conducerea lor, organizațiilor de U.T.M. să acorde atenția principală participării active a tineretului la lupta pentru realizarea celui de-al doilea cincinal.

Congresul al II-lea al P.M.R. a cerut organelor de partid să ajute organizațiile U.T.M. în găsirea unor forme cît mai atrăgătoare, specifice muncii în rîndurile tineretului, eliminînd șablonul, tendințele de copiere mecanică a metodelor de muncă proprii organizațiilor de partid sau sindicale.

Lipsurile muncii organizațiilor de partid și U.T.M. în rîndurile tineretului se manifestă în al doilea rînd prin insuficienta atenție acordată muncii politice de masă, vii, combative, diferențiate pentru diverse categorii ale tineretului.

Munca educativă a Uniunii Tineretului Muncitor este lipsită de continuitate; îndeosebi se neglijează munca politico-educativă în rîndurile tinerilor din afara organizațiilor U.T.M. Nu este de mirare că acolo unde este neglijată munca de educație politică și cultural-educativă slăbește capacitatea de mobilizare a organizațiilor de U.T.M. și se fac simțite influențele ideologiei străine.

Cine ar putea nega interesul arzător al tineretului față de problemele internaționale, dorința sa fierbinte de a-și închina toate forțele luptei pentru pace, pentru apărarea și înflorirea patriei! Dar au făcut oare organizațiile de partid și Uniunea Tineretului Muncitor tot ce era necesar pentru a clarifica tineretului principalele evenimente internaționale, problemele actuale ale luptei pentru pace? Este limpede că nu.

In vremea noastră are loc un mare avînt al forțelor păcii și socialismului. Țările socialiste cuprind în prezent 25% din suprafața globului și 37% din populația lumii, se lărgește continuu zona păcii, cuprinzînd un mare număr de țări socialiste și nesocialiste din Europa și Asia. Succese importante au fost dobîndite în ultimele luni în destinderea încordării internaționale, în urma inițiativelor U.R.S.S. și altor țări socialiste. Cu toate acestea, marile monopoluri, fabricanții de armament, cercurile agresive își continuă uneltirile. De aceea este necesară întărirea vigilenței popoarelor iubitoare de pace. Este necesară ridicarea la un nivel mai înalt a muncii de educație patriotică a tineretului. In scopul creșterii unor cetățeni cu înaltă conștiință politică și morală, apărători dîrzi ai cuceririlor revoluționare ale poporului, ai independenței și suveranității patriei, luptători hotărîți pentru continua consolidare a puterii populare.

Tovarăși,

Multe sute de mii de tineri lucrează în fabrici, uzine, mine, pe șantierele patriei noastre. In centrul preocupărilor organizațiilor de tineret în industrie trebuie pusă lupta pentru progresul tehnic, pentru însușirea tehnicii noi și folosirea din plin a tehnicii existente, pentru ridicarea continuă a calificării profesionale a tineretului.

Cui nu-i este cunoscut puternicul interes al tinerilor pentru tehnică! Oricine poate să-și dea seama de uriașa însemnătate a înarmării tinerei generații cu temeinice cunoștințe tehnice, astfel încît să fie capabilă a stăpîni tehnica nouă și a scoate din ea tot ce poate da!

Trebuie să spunem însă că unele organizații de partid și U.T.M. precum și muncitori vîrstnici nu acordă atenția necesară schimbului de mîine, sprijinirii acestuia în ce privește însușirea cunoștințelor profesionale — tehnice și gospodărești. Noile uzine și fabrici ale celui de-al doilea cincinal așteaptă mii și mii de cadre de înaltă calificare și asemenea cadre nu cad din cer, ele trebuie formate în fiecare fabrică, în fiecare atelier și secție, prin munca plină de grijă părintească a comuniștilor, a muncitorilor vîrstnici.

După cum se știe, Directivele Congresului P.M.R. cu privire la cel de-al doilea cincinal prevăd executarea unui volum de lucrări capitale de cca. 105—110 miliarde lei, creșterea producției globale industriale cu 60—65%, ridicarea productivității muncii în industrie cu cel puțin 45—50% și reducerea prețului de cost în industria republicană cu cel puțin 15—20%.

Un rol din cele mai importante în înfăptuirea acestor sarcini, de care depinde dezvoltarea întregii economii naționale și îmbunătățirea condițiilor de trai ale poporului revine tineretului. Datoria organizațiilor de partid și U.T.M. din industrie este de a ajuta zi de zi tineretul în însușirea noilor procese tehnologice, de a îndruma spiritul de inițiativă al tineretului spre descoperirea și folosirea imenselor rezerve interne ale întreprinderilor, de a-l ajuta să înțeleagă aportul ce-l poate aduce în îmbunătățirea organizării producției și a muncii.

Ridicarea productivității muncii și reducerea prețului de cost se realizează nu prin vorbărie, ci prin măsuri tehnico-organizatorice concrete, prin organizarea activității practice a masei muncitorilor, prin înarmarea lor cu cunoștințe tehnice, prin extinderea metodelor avansate.

Pe tot întinsul patriei noastre se deschid noi șantiere pentru construirea de uzine și fabrici, hidro și termocentrale, lăcașuri de cultură, stadioane etc. Partidul este încredințat că Uniunea Tineretului Muncitor își va dovedi capacitatea sa de mobilizare a tineretului la acțiuni voluntare de interes obștesc, îndreptînd energia clocotitoare și entuziasmul tineretului spre marile șantiere ale construcției socialismului, că va face din acestea înalte școli ale bărbăției și perseverenței, de călire a zeci și zeci de mii de tineri curajoși, plini de elan patriotic, constructori conștienți ai vieții noi. Partidul acordă o deosebită însemnătate participării tineretului la lupta pentru recuperarea terenurilor înțelenite sau degradate. Sîntem încredințați că tineretul va răspunde cu însuflețire chemării partidului, redînd agriculturii, prin munca sa harnică, zeci și zeci de mii hectare de pămînt roditor.

Sarcini de mare însemnătate stau în fața organizațiilor U.T.M. de la sate. Trebuie ca fiecare tînăr să cunoască obiectivele principale ale celui de-al doilea cincinal în agricultură: asigurarea preponderenței sectorului socialist al agriculturii, atît ca suprafață cît și ca producție-marfă, realizarea pînă la sfîrșitul cincinalului a unei producții anuale de cel puțin 15.000.000 tone de cereale. Acestea sînt sarcini mari și complexe, a căror realizare nu poate fi asigurată prin lozinci și discursuri, ci printr-o intensă muncă politico-organizatorică. Trebuie analizat în fiecare regiune, raion și comună în parte, ce măsuri politico-organizatorice trebuie luate spre a antrena din plin tineretul la înfăptuirea acestor sarcini grandioase.

Imbunătățind și lărgind munca politico-educativă, găsind forme de activitate variate, corespunzătoare tineretului sătesc, organizațiile U.T.M. sînt chemate să se situeze în primele rînduri ale luptei pentru transformarea socialistă a agriculturii, să facă din fiecare utemist un propagandist înflăcărat, care să demonstreze tinerilor în chip viu, pe baza faptelor convingătoare ce le oferă propria lor experiență superioritatea agriculturii socialiste. Totodată să nu uităm că tinerii pot juca un mare rol și în convingerea familiilor lor asupra folosului intrării în gospodării colective și întovărășiri agricole.

Tinerii colectiviști și întovărășiți pot și trebuie să aducă o importantă contribuție la întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor colective și întovărășirilor, la creșterea numărului familiilor de colectiviști și întovărășiți, la transformarea treptată a întovărășirilor în gospodării colective. Pentru aceasta tinerii colectiviști și întovărășiți nu trebuie însă să se izoleze de ceilalți tineri din sat, ci dimpotrivă să mențină legături prietenești cu ei lămurindu-le foloasele muncii în comun.

Partidul a trasat sarcina ca fiecare gospodărie colectivă și fiecare întovărășire să devină un centru de atracție pentru țăranii muncitori. Rezultatele practice obținute de gospodăriile colective și întovărășirile agricole sînt cel mai bun mijloc de convingere; ele arată cu forța de necontestat a faptelor că singura cale spre belșug și o viață luminoasă, cultă, a țărănimii muncitoare este calea agriculturii socialiste.

Fără îndoială că și pînă acum tineretul a participat la munca pentru transformarea socialistă a agriculturii, pentru sporirea producției agricole. Cu toate acestea, trebuie spus fără ocolișuri că rezultatele obținute pînă acum nu corespund nici pe departe condițiilor favorabile existente. Trebuie să punem capăt neglijării muncii în rîndurile tineretului sătesc; să folosim mai mult în acest domeniu intelectualitatea satelor — învățători, agronomi, medici.

Congresul al II-lea al P.M.R. a subliniat deosebita însemnătate a sporirii producției de cereale și, îndeosebi, de porumb. De ce acordă partidul atîta atenție culturii porumbului?

Porumbul dă de 2, 3 și 4 ori mai multe boabe decît orice altă cereală, ceea ce îl transformă în cea mai prețioasă plantă furajeră. Porumbul este baza creșterii șeptelului, a sporirii producției de carne și lapte; a lupta pentru dezvoltarea culturii porumbului, înseamnă a lupta pentru a face viața noastră mai îmbelșugată.

Tocmai ținînd seama de marile avantaje pe care cultura porumbului o aduce întregii economii naționale, se prevede ca pînă la sfîrșitul celui de-al doilea cincinal să se ajungă la o suprafață de cca. 4.000.000 ha. cultivate cu porumb și la o producție anuală de cca. 8.000.000 — 9.000.000 tone porumb.

Indeplinirea acestei sarcini este întru totul realizabilă. Condițiile de sol și climă sînt deosebit de favorabile culturii porumbului, țărănimea a acumulat o experiență de veacuri în această privință, așa încît nu trebuie depuse mari eforturi spre a o convinge de avantajele acestei culturi.

O importanță deosebită pentru sporirea șeptelului are însilozarea porumbului — separat știuleții și separat tulpinele.

Cantitatea cea mai mare de unități nutritive la unitatea de suprafață o dă porumbul recoltat în stadiul de vegetație „coacere în galben".

Recoltat în acest stadiu, la 30—35 mii de fire la hectar se obține o cantitate de 9.000 kg. știuleți și 21.000 kg. tulpini, însumînd 30.000 kg.

Insilozînd separat știuleții și separat tulpinele, se obțin 6.750 unități nutritive la hectar.

Insilozat sub această formă, porumbul reprezintă un nutreț suculent, care poate fi folosit cu cel mai mare randament în hrana vacilor, precum și în hrana porcilor și păsărilor în timpul iernii.

Gospodăriile agricole de stat și gospodăriile agricole colective fruntașe pot realiza pe hectarul de porumb hibrid sau la soiurile cu tulpini mari, producții mai mari — de 40.000 kg. masă verde, totalizînd 10.400 unități nutritive la hectar.

Indatorirea patriotică a tuturor tinerilor din gospodării colective, din gospodării agricole de stat este de a munci cu însuflețire pentru sprijinirea acțiunii de însilozare a porumbului.

Pentru realizarea sarcinilor trasate de partid în domeniul extinderii culturii porumbului este necesară mecanizarea pe o scară tot mai largă a lucrărilor agricole. Aceasta presupune intensificarea acțiunii de transformare socialistă a agriculturii, căci mașinile agricole pot da randament deplin doar pe terenuri întinse. In același timp trebuie intensificată acțiunea de pregătire a cadrelor de mecanizatori. Partidul cheamă tineretul țării să fie în primele rînduri ale luptătorilor pentru transformarea socialistă a agriculturii să dea din rîndurile sale mii și mii de mecanizatori capabili să folosească tractoarele, combinele și celelalte mașini agricole.

Organizațiile U.T.M. sînt chemate să aducă o importantă contribuție la îmbunătățirea activității S.M.T.-urilor și gospodăriilor agricole de stat, la creșterea rentabilității gospodăriilor agricole de stat, la perfecționarea calificării tractoriștilor și educarea muncitorilor din aceste unități în spiritul unei înalte responsabilități pentru munca încredințată.

Una din principalele preocupări ale partidului este creșterea unui tineret cult, bine instruit. In înfăptuirea acestei sarcini, partidul se sprijină pe organizațiile U.T.M. din școli și institutele de învățămînt superior.

Partidul cheamă organizațiile U.T.M. din școli să desfășoare o intensă muncă politico-educativă în rîndul elevilor în vederea obținerii unor rezultate din ce în ce mai bune la învățătură, pentru a-i ajuta în dobîndirea unei înțelegeri științifice a lumii și a vieții, în lărgirea orizontului lor cultural.

Este necesar să se acorde o mai mare atenție educării cetățenești a elevilor, combaterii manifestărilor de indisciplină, a lipsei de respect față de profesori și părinți, față de oamenii muncii, pentru o comportare demnă în școală și în viața de toate zilele. Cultivarea dragostei tineretului pentru munca productivă, a grijii față de avutul obștesc, sînt sarcini de bază ale organizațiilor U.T.M. din școli.

A da patriei tot mai mulți tineri hotărîți să-și consacre forțele, entuziasmul măreței opere de construcție economică și culturală, însuflețiți de dorința fierbinte de a munci cît mai bine spre folosul lor și al societății este un titlu de onoare pentru toate organizațiile U.T.M. din școli.

O misiune nobilă în educarea tinerei generații revine profesorilor și învățătorilor. Putem spune cu mîndrie că majoritatea corpului didactic muncește cu patriotism și abnegație în îndeplinirea sarcinilor sale de cinste.

Este necesară o grijă permanentă pentru îmbunătățirea muncii didactice și educative în școală. Formalismul în munca didactică, nepăsarea față de educarea elevilor sînt trăsături străine școlii noastre, care trebuie combătute cu hotărîre.

Sarcini mari revin în această privință Ministerului Invățămîntului. O lipsă serioasă a ministerului constă în faptul că multe manuale pentru învățămîntul elementar au încă un nivel scăzut. Ruptura de viață a manualelor destinate elevilor de la sate se manifestă prin atenția cu totul insuficientă acordată predării științelor naturii și agrotehnicii. Tineretul nostru trebuie să capete manuale care să corespundă cît mai bine sarcinilor formării de cadre tinere necesare tuturor ramurilor economiei și culturii.

Imbunătățirea muncii politico-educative în rîndul elevilor este strîns legată de ridicarea la un nivel mai înalt a activității organizațiilor de pionieri. Partidul a încredințat Uniunii Tineretului Muncitor sarcina de onoare și de mare răspundere de a îndruma activitatea organizațiilor pionierești. Organizațiile U.T.M. sînt chemate să se ocupe continuu, cu drag și pricepere, de îndrumarea unităților și detașamentelor de pionieri, orientînd munca acestora spre îndeplinirea sarcinilor lor principale: educarea tuturor pionierilor și școlarilor în spiritul dragostei față de învățătură și activitatea practică.

Luptînd pentru înlăturarea șablonului, a metodelor și formelor de muncă greoaie, plictisitoare, organizațiile U.T.M. trebuie să stimuleze afirmarea puternică a inițiativei pionierești, să ajute la dezvoltarea experienței înaintate a unor organizații pionierești fruntașe, să acorde o mai mare atenție promovării unor metode atractive, cu un conținut bogat, adecvat vîrstei școlarilor.

Recenta hotărîre a Biroului Politic al C.C. al P.M.R. cu privire la unele măsuri de îmbunătățire a muncii politico-educative în rîndul studenților este o mărturie vie a grijii permanente pe care partidul o poartă tineretului studios. Noi sîntem ferm convinși că organizațiile U.T.M., îndrumînd cu competență asociațiile studențești, vor reuși să ridice activitatea în rîndul studenților la un nivel superior. Organizațiile U.T.M. trebuie să se preocupe în mod deosebit de lărgirea orizontului cultural al studenților, de propagarea în rîndul studenților a concepției materialiste despre lume, de combaterea teoriilor idealiste, retrograde și a altor manifestări ale ideologiei burgheze.

Educat în spiritul pasiunii pentru cucerirea științei, al cinstei și devotamentului față de partid și popor, față de cauza construirii socialismului, studentul va privi cu dragoste profesiunea aleasă, va fi însetat de a munci în fabrici, uzine, în mine, pe ogoare, spre a pune în practică cunoștințele dobîndite. Trebuie să lămurim pe fiecare tînăr cît de dăunător propriilor sale interese de dezvoltare este să-și irosească în hîrțoage și dosare prăfuite cunoștințele dobîndite în anii îndelungați de studiu. Să-i ajutăm pe acești tineri să înțeleagă că statul democrat-popular, poporul i-au ajutat să devină oameni culți, luminați, și că după terminarea școlii ei trebuie să-și facă datoria față de popor, prin munca harnică pe teren, nu în locșoare călduțe din birouri.

Legea supremă a activității partidului este ridicarea neîntreruptă a nivelului de trai material și cultural al oamenilor muncii. Tineretul patriei noastre se bucură în această direcție de o atenție deosebită din partea partidului. Cu toate greutățile pe care le mai avem de înlăturat, oricine vede azi limpede că niciodată tineretul nu a fost înconjurat cu atîta grijă, niciodată tineretului nu i s-au creat astfel de condiții de muncă, învățătură și viață ca în anii regimului de democrație populară. Uniunii Tineretului Muncitor îi revin sarcini deosebit de importante în legătură cu îmbunătățirea condițiilor de trai ale tineretului. Ea trebuie să urmărească în permanență ca toate fondurile puse la dispoziția tineretului să fie în mod just folosite, ca tineretului din uzine, fabrici, șantiere, S.M.T.-uri, gospodării agricole de stat să i se asigure condiții tot mai bune de muncă, de hrană, cazare, odihnă.

Sarcini de onoare revin tinerilor ostași și ofițeri. Armata noastră populară, pavăză a cuceririlor revoluționare ale poporului, scut al independenței naționale, este o școală a bărbăției, a patriotismului socialist. Datoria tinerilor ostași și ofițeri, apărători ai intereselor patriei și poporului nostru iubitor de pace, este de a-și ridica necontenit pregătirea de luptă și nivelul cunoștințelor politice.

Uniunea Tineretului Muncitor ajută partidul în educarea comunistă a tinerei generații. Făcînd cunoscută tineretului istoria luptelor poporului nostru și ale clasei muncitoare pentru o viață mai bună, pentru libertate și independență națională, lupta eroică a comuniștilor și uteciștilor, țelurile înalte ale luptei partidului — Uniunea Tineretului Muncitor educă tineretul în spiritul dragostei nețărmurite față de patrie și popor, față de partid, al convingerii nezdruncinate în capacitatea poporului de a birui sub conducerea partidului orice piedici și greutăți în drumul spre victoria deplină a cauzei socialismului. Sentimentele de patriotism socialist, mîndria pentru marile cuceriri revoluționare obținute de poporul nostru sub steagul partidului, însuflețesc tineretul nostru în lupta pentru noi fapte mărețe în făurirea vieții noi.

Activitatea și comportarea tineretului nostru trebuie să fie călăuzite de principiile moralei comuniste. Este necesar să fie folosite toate mijloacele de educare pentru a sădi în rîndurile tinerilor calitățile înalte ale omului nou, luptător pentru socialism: cinstea și sinceritatea, curajul și spiritul de sacrificiu pentru apărarea patriei și a cuceririlor revoluționare ale poporului, capacitatea de a pune întotdeauna, mai presus de orice, interesele generale. Trebuie cultivate respectul față de vîrstnici, dragostea față de familie, atitudinea tovărășească.

O deosebită însemnătate are înarmarea tineretului cu cunoștințe științifice și combaterea influenței dăunătoare a misticismului, a superstițiilor și prejudecăților.

Tineretului, constructor al societății noi, îi este străin naționalismul și șovinismul; frăția și colaborarea prietenească între tineri, indiferent de apartenența lor națională, sentimentele internaționaliste de dragoste și prietenie față de Uniunea Sovietică, constructoarea comunismului, față de țările care construiesc socialismul, solidaritatea cu lupta tineretului din lumea întreagă—astfel de trăsături trebuie să caracterizeze întregul nostru tineret. In felul acesta tineretul din patria noastră va da o contribuție mai puternică la lupta dusă de întregul popor pentru apărarea păcii.

In țara noastră trăiesc în prietenie și colaborare frățească tinerii romîni și tinerii maghiari, germani, sîrbi, evrei, ucrainieni. Totodată nu avem dreptul să uităm că elementele dușmănoase fac tot ce le stă în putință spre a ațîța naționalismul, atît în rîndurile tinerilor romîni, cît și a celor din rîndurile minorităților naționale. Lămurirea neobosită a temeiurilor politicii naționale leniniste a partidului și guvernului nostru, educarea perseverentă a tineretului în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar, va întări unitatea de luptă a tinerilor, fără deosebire de naționalitate, sub steagul partidului.

Imbunătățirea educației politice și morale a tineretului depinde de atenția acordată de organizațiile U.T.M. folosirii timpului liber al tineretului. Tineretul este menit să fie sufletul activității vii, mobilizatoare, a cluburilor și căminelor culturale, a echipelor artistice, a activității sportive.

Tovarăși,

Sarcinile mari care stau în fața Uniunii Tineretului Muncitor cer ridicarea la un nivel mai înalt a întregii activități a organizațiilor U.T.M., desfășurarea unei munci vii, tinerești, și totodată, pline de conținut, lichidarea tendințelor de birocratism și formalism înrădăcinate în munca multor organizații U.T.M. Intărirea rîndurilor U.T.M. cu cei mai buni tineri muncitori, țărani muncitori, elevi, studenți, intelectuali, promovarea consecventă a principiului democrației interne și a conducerii colective, dezvoltarea criticii și autocriticii, întărirea legăturilor cu masele de tineret, studierea și extinderea experienței organizațiilor U.T.M. fruntașe, îmbunătățirea muncii de educare marxist-leninistă a utemiștilor, intensificarea muncii politice de masă — sînt mijloace de bază pentru întărirea activității de organizație. Este necesară realizarea unei cotituri în munca de educare, selecționare și promovare a cadrelor. Activiștii U.T.M. să se bucure prin cunoștințele, pregătirea și întreaga lor conduită de prețuire și autoritate politico-morală în rîndurile tineretului.

Urmărind îndeaproape realizarea acestor obiective, organizațiile U.T.M. vor intensifica activitatea membrilor lor, își vor întări capacitatea lor de luptă și își vor extinde influența asupra celor mai largi mase de tineret, vor căli și crește cadre de utemiști devotați trup și suflet partidului, care prin activitatea lor practică și calitățile lor politice să fie demni de a purta titlul de membru al Partidului Muncitoresc Romîn.

Izvorul forței organizațiilor U.T.M. constă în conducerea lor de către partid. Organizațiile de partid, conștiente de sarcinile importante care stau în fața organizației revoluționare a tineretului, vor ridica la un nivel mai înalt conducerea, îndrumarea și controlul organizațiilor U.T.M. Numai sprijinite activ și îndeaproape de organizațiile de partid, organizațiile U.T.M. vor reuși să devină cu adevărat un ajutor al partidului în mobilizarea tineretului, alături de întregul popor muncitor, la lupta pentru întărirea regimului democrat-popular și construirea socialismului.

Tovarăși,

Cel de-al II-lea Congres al Uniunii Tineretului Muncitor a chemat pe utemiști să pășească în primele rînduri ale tineretului în lupta pentru construirea socialismului în țara noastră, pentru înflorirea patriei, ridicarea nivelului de trai al poporului și apărarea păcii. Comitetul Central al P.M.R. este convins că Uniunea Tineretului Muncitor, îndreptățind încrederea partidului, își va îndeplini în tot mai mare măsură sarcinile nobile de ajutor devotat al partidului în creșterea unui tineret harnic, viguros, luptător curajos și neobosit pentru înflorirea păcii, nădejdea și viitorul patriei.

Luptînd pentru întărirea și înflorirea patriei, pentru construirea socialismului în țara noastră, dezvoltînd legăturile de prietenie și colaborare frățească cu tineretul din U.R.S.S., din celelalte țări socialiste și cu tineretul democrat din întreaga lume, tinerii din Republica Populară Romînă își vor aduce și de acum înainte contribuția la întărirea păcii în lume.

Partidul nostru deschide în fața tineretului perspectiva măreață a unui viitor de bună stare, fericire și lumină.

Inainte, sub conducerea partidului, spre noi succese în creșterea a zeci și sute de detașamente de tineri luptători entuziaști pe frontul construcției socialiste și al apărării păcii!

Trăiască Uniunea Tineretului Muncitor!

Trăiască harnicul și entuziastul nostru tineret!

Trăiască scumpa noastră patrie, Republica Populară Romînă!

(Cuvîntarea a fost subliniată în repetate rînduri de puternice aplauze).

Muncitorii agricoli din Italia și arendașii în grevă generală

Muncitorii agricoli din Italia (braccianti) luptă cu tot mai multă hotărîre pentru pămînt și o viață mai bună. An de an, milioane de muncitori agricoli și țărani arendași duc o bătălie dîrză pentru a obține încheierea unor contracte colective omenești, pentru a se smulge de sub dictatul marilor latifundiari. In această luptă ei au obținut și unele importante succese.

Așa, de pildă, în august anul trecut braccianti au repurtat una din cele mai mari victorii din ultima vreme. După o luptă grevistă de lungă durată, ei au obligat guvernul să elaboreze condițiile pentru aplicarea legii — adoptată în 1949, dar niciodată respectată — după care muncitorii agricoli trebuie să primească ajutoare de șomaj la fel cu celelalte categorii de oameni ai muncii. Astăzi, însă, moșierii, care au obligația să cotizeze la fondul ajutorului de șomaj, se eschivează cît pot mai mult, fapt pentru care braccianti se află într-o permanentă luptă grevistă pe etape.

In ultimul timp, muncitorii agricoli și arendașii își concentrează însă lupta spre obținerea unor noi contracte colective avantajoase. Pe această linie, la 28 iunie, în urma hotărîrii unitare a C.G.M. din Italia, Confederației italiene a Sindicatelor Oamenilor Muncii și Uniunii Italiene a Muncii (acestea din urmă fiind conduse de social-democrați și catolici), în întreaga Italie a fost declarată o puternică grevă generală a muncitorilor agricoli și a țăranilor arendași.

La grevă participă aproape 4 milioane de muncitori agricoli. In unele provincii, greva a fost declarată pentru 24 de ore, iar în regiunile agricole din valea Padului — principala regiune agricolă a Italiei — pe termen nelimitat. Braccianti cer încheierea unui nou contract colectiv, sporirea salariilor și îmbunătățirea sistemului de asigurări sociale. Arendașii cer cu insistență ca la desfacerea contractelor de arendă proprietarii să nu poată alunga pe arendași în mod arbitrar de pe loturile de pămînt pe care le-au lucrat. Ei revendică, de asemenea mărirea părții ce li se cuvine la împărțirea produselor agricole recoltate de pe aceste loturi și acordarea de pensii pentru bătrînețe și invaliditate.

Greva celor aproape 4 milioane de muncitori agricoli și arendași arată amploarea crescîndă a luptei țărănimii italiene pentru condiții omenești de trai, pentru respectarea drepturilor democratice. Situația țărănimii italiene, îndeosebi situația muncitorilor agricoli și a celor care lucrează pămîntul în arendă, este deosebit de grea. Muncitorii agricoli sînt siliți să lucreze pentru salarii de mizerie, sînt lipsiți de asistență socială. In regiunea Teramo sau Matera, de exemplu, un bracciantì cîștigă pe zi 770 de lire. Un kilogram de carne costă însă 1500 de lire, iar un kilogram de pîine 120 de lire.

Țărănimea italiană (cuprinzînd categorii diferite, de la braccianti și pînă la proprietarii mici și mijlocii) însumează mai mult de jumătate din întreaga populație a țării (25—27 milioane de bărbați, femei, tineri și copii). Actualmente, acești oameni duc o viață extrem de grea. Faimoasa „anchetă" întreprinsă nu de mult în Italia de către deputații social-democrați Tremelloni și Vigorelli arată că nivelul de trai al țăranilor muncitori din Italia, atît al celor din sud, cît și al celor din nord, este inferior nivelului de trai al țăranilor din toate celelalte țări ale Europei occidentale, cu excepția poate a Spaniei. Reforma agrară n-a dat decît foarte puțin pămînt unui număr de 150.000 de țărani din totalul de 4.200.000 de țărani italieni lipsiți de pămînt. Dar și țăranii care primesc pămînt nu intră în posesia lui imediat, ci abia peste 30 de ani, timp în care ei trebuie să achite contravaloarea pămîntului către instituțiile care se ocupă cu reforma și să suporte cheltuielile mari legate de lucrarea preliminară și curentă a pămîntului (folosirea mașinilor și uneltelor agricole, îngrășămintelor, semințelor etc.). In aceste condiții, numai puțini dintre țărani vor putea deveni proprietari ai micului lot de pămînt ce le-a fost repartizat.

Situația mizeră a țărănimii italiene este oglindită clar în repartiția venitului anual provenit din agricultură. Astfel, din cele 2.100 de miliarde de lire — cît reprezintă venitul anual provenit din agricultură — 500 de miliarde intră în buzunarele cîtorva zeci de mii de moșieri mari și mijlocii, iar unui număr de 8 milioane de dijmași, arendași și muncitori agricoli (socotind și familiile lor, această cifră este de aproximativ 27 milioane de oameni,) le revin abia 1.400 de miliarde de lire. Restul de 200 de miliarde de lire intră în mîinile statului, sub forma impozitelor.

După cum se vede, țărănimea italiană are suficiente motive care s-o îndemne la luptă. Actuala etapă a luptei greviste a muncitorilor agricoli și arendașilor se desfășoară sub semnul unității de acțiune și sindicale.

Delegația agricolă sovietică a fost primită la Consiliul de Miniștri

Sîmbătă la amiază membrii delegației agricole sovietice, condusă de F.S. Koval, ministrul Agriculturii al R.S.S. Moldovenești, care ne vizitează țara la invitația Ministerului Agriculturii și a Consiliului General A.R.L.U.S. au fost primiți la Consiliul de Miniștri, de tovarășul Al. Moghioroș, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri.

Au fost de față tovarășii: Al. Bîrlădeanu vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Marin Stancu, ministrul Agriculturii, Bucur Șchiopu, ministrul Gospodăriilor Agricole de Stat, I. Moraru, secretar adjunct al Consiliului General A.R.L.U.S.

La convorbire a asistat I. I. Horoșilov, consilier al Ambasadei Uniunii Sovietice la București.

Membrii delegației agricole sovietice au împărtășit impresiile culese în timpul vizitelor făcute în unități agricole socialiste, stațiuni experimentale, institute de cercetări etc. din țara noastră și au mulțumit pentru primirea călduroasă care li s-a făcut de oamenii muncii din agricultură.

Tovarășul Al. Moghioroș a vorbit despre unele aspecte ale dezvoltării agriculturii noastre și a subliniat importanța schimbului de experiență făcut cu membrii delegației sovietice, mulțumindu-le pentru contribuția adusă la îmbogățirea cunoștințelor lucrătorilor din agricultura țării noastre.

(Agerpres)

Convorbiri între reprezentanții C.C. al P.C.U.S. și C.C. al P.C. Francez

MOSCOVA 30 (Agerpres). — TASS transmite: In zilele de 28 și 30 iunie la C.C. al P.C.U.S. au avut loc convorbiri cu delegația Partidului Comunist Francez care se află la Moscova.

La convorbiri au participat N. S. Hrușciov, prim secretar al C.C. al P.C.U.S., P. N. Pospelov, secretar al C.C. al P.C.U.S., B. N. Ponomarev, membru al C.C. al P.C.U.S. și delegația Partidului Comunist Francez alcătuită din Etienne Fajon, Waldeck Rochet și Marcel Servin, membri ai Biroului Politic al C.C. al Partidului Comunist Francez.

In cursul convorbirilor s-a stabilit o deplină comunitate de opinii în ceea ce privește problemele elaborate de Congresul al XX-lea al P.C.U.S. inclusiv în ceea ce privește problemele unității de acțiune a clasei muncitoare care are cea mai mare importanță în lupta pentru pace, democrație și socialism.

Convorbirile s-au desfășurat într-o atmosferă cordială, în spiritul prieteniei sincere dintre cele două partide frățești.

Guvernul R. D. Germane a hotărît reducerea efectivului militar cu 30.000 de oameni

BERLIN 30 (Agerpres). — TASS transmite: După cum anunță Serviciul presei de pe lîngă primul ministru al R.D. Germane, Consiliul de Miniștri al Republicii Democrate Germane a adoptat o hotărîre în care se spune:

Avînd în vedere răspunderea ce-i revine în fața popoarelor Europei și căutînd să înlesnească o înțelegere între cele două state germane, Consiliul de Miniștri al Republicii Democrate Germane hotărăște:

1. — Să reducă efectivul armatei populare naționale, stabilit la 120.000 oameni cu 30.000 de oameni.

2. — Să stabilească efectivul total al armatei populare naționale la 90.000 de oameni.

3. — Să folosească pentru construcție pașnică în economia națională materialele și mijloacele financiare care vor deveni disponibile în urma reducerii efectivului armatei populare naționale.

4. — Complectarea efectivului armatei populare naționale se va face pe calea recrutării de voluntari.

5. — Ministrul Apărării Naționale va emite decretele și ordinele necesare pentru aducerea la îndeplinire a acestei hotărîri.

Tratativele ministrului de Externe sovietic la Atena

ATENA 30 (Agerpres). — TASS transmite: La 29 iunie, D. T. Șepilov, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., a fost primit de Karamanlis, primul ministru al Greciei. Ei au avut o convorbire îndelungată, în cadrul căreia s-a făcut un schimb de păreri asupra mai multor probleme privind relațiile dintre cele două țări, precum și asupra altor probleme.

La convorbire a fost de față M. G. Sergheev, ambasadorul U.R.S.S. în Grecia.

După convorbire primul ministru al Greciei, Karamanlis, a oferit un dejun în cinstea lui D. T. Șepilov, în cursul căruia a continuat schimbul de păreri.

In seara zilei de 29 iunie M. G. Sergheev a oferit o recepție în cinstea lui D. T. Șepilov, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S.

Declarația ministrului de Externe al Greciei

ATENA 30 (Agerpres). — TASS transmite: Ministrul Afacerilor Externe al Greciei, Averof, a făcut următoarea declarație pentru reprezentanții presei:

In cursul vizitei sale neoficiale la Atena, ministrul Afacerilor Externe al Uniunii Sovietice, dl. Șepilov, a avut posibilitatea să stea îndelung de vorbă cu primul ministru Karamanlis și cu ministrul Afacerilor Externe, dl. Averof. In cursul convorbirilor au fost examinate în special relațiile dintre cele două țări și posibilitățile de dezvoltare a acestor relații. Din partea greacă s-a declarat că Grecia rămîne credincioasă alianțelor sale și dorește în mod sincer să-și îmbunătățească relațiile cu U.R.S.S.

Ministrului Uniunii Sovietice i-a fost expusă în întregime problema cipriotă, inclusiv cererea poporului cipriot cu privire la autodeterminare așa cum a fost expusă în fața O.N.U. Cu prilejul discutării relațiilor Greciei cu țările aliate ale Uniunii Sovietice s-a constatat că aceste relații se dezvoltă treptat. Partea greacă a expus dificultățile existente în calea restabilirii bunelor relații cu unii dintre vecinii săi din nord. In cursul tratativelor s-a constatat că există dorința comună de a dezvolta relațiile economice, în special comerțul.

Ținînd seama de faptul că numeroase condiții economice obiective favorizează o asemenea dezvoltare, cele două părți și-au exprimat speranța că această dezvoltare va fi înfăptuită în curînd, după ce problemele vor fi studiate sub aspect tehnic și economic. In sfîrșit, d-l Șepilov și-a exprimat dorința ca președintele Consiliului de Miniștri și ministrul Afacerilor Externe al Greciei să viziteze Moscova.

In principiu invitația a fost acceptată și s-a convenit să se trimită o invitație oficială cînd vor exista premize care vor face constructivă această vizită. Tratativele s-au desfășurat într-o atmosferă de înțelegere reciprocă și de atitudine sinceră din partea ambelor părți.

Documente inedite ale lui Lenin publicate în „Komunist"

MOSCOVA 30 (Agerpres). — TASS transmite: In ultimul număr al revistei „Komunist" sînt publicate documente inedite ale lui Lenin din perioada decembrie 1922 — ianuarie 1923, printre care „Scrisoarea către congres", cunoscută sub numele de „Testamentul", scrisoarea „Cu privire la acordarea de funcții legislative Comisiei de Stat a Planificării" și scrisoarea „Pe marginea problemei naționalităților sau despre „autonomizare".

La rubrica „Critică și bibliografie" sînt publicate recenzii ale îndreptarului suplimentar în legătură cu operele lui V. I. Lenin, care va fi publicat în curînd.

Buletin meteorologic

pentru zilele de 4, 5 și 6 iulie

Vremea se menține călduroasă, cu cer schimbător, mai mult noros ziua. Precipitații sub formă de averse, însoțite de descărcări electrice, cu intensificări ale vîntului, vor cădea aproape în toate regiunile țării, avînd un caracter torențial în Banat, Ardeal și regiunea de munte. Vîntul în intensificare din sectorul vestic. Temperatura rămîne neschimbată. Minimele vor oscila între 12—22 grade, iar maximele între 24—34 grade.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii". Tel. 7.60.10, 7.60.20. Abonamentele se primesc la toate oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".